

ר' שמועזן בארבוז
דער רבינער פון מיינץ

אדער

דער דרייפאכער טרוים (חלום)

דער צוא קינט דא פאר נאך צווייא קליינע וואהרע
ערציילונגען • איינע פון דעם מהר"מ מרושענבורג • דיא
צווייטע פון צווייא יונגע לייט גוטע פריינד • אלע דריי
וואר • און דער צוא נאך דאר • רירענד • און צום
גוטען פירענד :

מאת אמ"ד.

ווילנא

בדפוס האלמנה והאחים ראם

שנת תרל"ד לסיק

РЕБЪ ШИМОНЪ БОРБУНЪ

или

Трое кратный сонъ
Разсказъ А. М. Дика.

В И Л Ъ Н А

Въ типографіи вдовы и братьевъ Роммъ.
На Жмулскомъ переулкѣ въ домахъ
подъ №№ 327 и 328.
1874.

דיא גהעטמא (יודען פירטעל אָדער קוואַרטעל) אין דער
שטאט מאייניץ :

בין אהער מיינע טייערע לעוערען האבין מיר דער ציילם
לוקסיגע געשיכטען פון אונזערע איצטיגע צייטען וואס זיינען
שוין פיל בעסער אלס דיא פאריגע צייטען אין וועלכע אונזערע
פאר עלטערען האבען געלעבט. צייטען וואס מיר ווערין שוין
אין זיין בעהאנדעלט וויא אלע אנדערע מענטשין פון אייראפא.
צייטען וואס עס איז שוין ערלויבט אונז צו וואוינען אין אלע
שטעט און אין אלע זייערע גאסען און וואס מיר מעגען שוין זיין
אויף צינאווינקעס און ברויכען אלערהאנד פֿרנסות. צייטען לויב
נאט וואס מיר זיינען שוין אין שטאנד צו קריטיקירען זיך זעלבסט
און צו בעלאכען מאנכע דומהייטען אונזערע וויא עס טוען אלע
ציוויליזירטע (אויס געפעסקערטע) פעלקער פון אייראפא דאס זיין
שרייבען קריטיקען איבער זייערע אייגענע נאציאנען און דארפן
אונז שוין ניט פירכטען צוא שענדען מאנכע פעלערין אונזערע
זעלבסט גאנץ עפענטליך (פובליצע) אזו גאר אין צייטונגען. דען
מיר ווייסען פאר געוויס דאס מיר וועלן אונז דער מיט זייער פיל
אויס בעסערין ניט צו ציהענדיג אונז דעם מינדעסטען שאדען
פון דער קריסטליכער זייט אזו זיכער און רהיג זיינען מיר איצונד
הן מצד דער רעגירונגען און הן מצד פון דיא אינוואזינער וואס
זיינען שוין ציוויליזירט און מעגשען פריינדליך :

איצונד אָבן מיינע טייערע לעוערען וועלן מיר דיר באַמט
פאר שטעלין דוא זאלסט קענען זייער גוט פֿערשטיין דיין גליק וואס
דוא לעבסט אין דיזע גליקליכע עפאכע (צייט רעכענונג) אין גראַדע
אין

Дозволено цензурою 13 Марта 1874 г. Вильна.

אין דער ציוויליזירטע אייראפא און ניט אין די פארבארישע
אוינען וויא צום בייא שפיל אין אראפניע אין פערזיען אין מאראקא
און ניט אין דיא פאריגע הונדערטע יארין וועלן מיר דיר דער
ציילן דא איינע געשיכטע וואס עס איז געשעהען פאר אייניגע
הונדערט יאר צוריק פון וועלכער דוא וועסט שוין קענען איינען
רעכטען בענירף האבן פון דיא רוינע און ווילדען אלטען צייטען
וואס פון זייא האבען אונזערע עלטערין זייער שטארק געליטען
דאס זייא האבען דאן געמאכט דעם לאנגן והוא רחום און די
טרויעריגע פייטים וואס ווערין געואגט אין דיאשבתים וואס זיינען
צווישן פסח און שבועות וואס זיינען פול מיט טיפע זיפצערייא
און שווערע קרעכצען :

אין יענע צייטען ווארען פיל לענדער פיל שטעט וואס איין
אידעשע פוס און גילד האט ניט געטארט אהין אריין שטעקען
און זעלבסט אין דיא שטעט וואס עס וואר זייא ערלויבט צוא
וואוינען האבן זייא געהאט איינען בעזונדערין קווארטאל וואס
מען האט עס גערופען מיט דיס נאמען געהעטמא : דויער קווארטאל
וואר ארום גענומען מיט אהויכען מויער : ער האט געהאט נור
איין בראם מיט איינערנע מויערין וואס ווארען אלע אונגענד צוא
געשלאסען און אזו אויף שבת זונטאג און בשעת עס פלעגט צו
גיין איינע פראצעס איבערין שטאט איינע אידעשע וואך פלעגט
צו שטיין אינעווייניג און איינע קריסטליכע דארויסען אזו איינע
גהעטמא וואר נאך ביז דויעס יאר אין רום און אזו וואר עס נאך
אין דויעס יאר הונדערטער זעלבסט אין פראנקפורט דמיין און
אין מיניג איינע אלטע שטאט וואס האט אין איר רעגירט איין
זייסטליכער (דוהאונער) קורפירסט אדער בישוף :

נון פערשטייט זיך דאס מען האט דארטין געוואוינט זייער
איינג און שמוציג : דיא וואוינונגען ווארען קליין : נידעריג : דונקעל
דיא נאכען שטאל און קרום דיא אידעשע געפעלקערונג געדיכט
און געדריינגט וויא מען קען זיך נור פארשטעלען : דאך אבער
זייער

זייער שטארק בעשעפטיגט און טהעטיג : דער הויפט האנדעל
וואר דארטין מיט אלטע קליידער : מיט אנטוועקען (אלט מאדישע און
טייערע זאכען) און מיט וועקסלערייא : און פלעגן צוא שטיין מיט
דיא קריסטען אין אגרויסען פערקעהר : און עס וואר דארטין אלזוי
איינע פערשטעלמע ארמוסה (ארעמקייט) : דען אין גרוגד ווארען זייא
רייך : זייא פלעגן אבער אויס צוא זעהן וויא בעטלער : דאמיט דיא
רעגורונג זאל זייא ניט בערייסען : עס ווארען דארטין זייערע בערף
פינף מויוענד פאמיליען : און דאך ווארען זיי אלע וויא איין משפחה
ווייל זיי פלעגן זיך מותרן ויין נור איינער מיט דעם אנדערין : און
ווארען אלזוי דורך דעם איינער מיט דעם אנדערין אזוא ווייט
פערנוואנדעט : דאס דיא פריידען און ליידען פון יעדעם איינציגען
האט בעלאנגט דער נאנצען געמיינדע :

עס ווארען אונטער זייא גרויסע לומדים פרוכע לייט :
גרויסע געלערענטע : גרויסע בעלי מקובלים גרויסע רעכענמיסטער
נאך מעהר פאר אלץ האבן זייא פערשטאנען דעם שאך שפיל :
דאס דיא קריסטען פלעגן געמען בייא זייא אונטער ריכט אין
דויער זאכע : און דיא גרעסערע פון אונטער זייא פלעגן גערופן צו
ווערין צוא דיא גרעסטע הערשאפטין אום צוא שפילן מיט זייא אי
שאך : און דויעס וואר מאקע דער צוועק (תכלית אויסויכט) ביי זייא
פון דויעס שפיל : דען דורך דעם פלעגן זייא צוא האבן איקטו
גוטע געלעגנהייט צוא קאן אטובה אמאל זיך : אמאל איינע
אנדערין : און אמאל דעם כלל : דען דורך דעם האבן זייא בעקומע
גרויסע בעקאנטשאפט מיט גרויסע לייט וואס זייא פלעגן אזו
צו וויקען דורך זייא וואס נור מעגליך איז דען וואס נאך א
דער וועלט קען ופעריגדען אגרויסען מענטשין מיט אקליינע
וויא דויע טיפונגענע שפיל וואס מען פערנעסט זיך דער ביי
ווער מען איז : מען איז דער בייא פערטאן וויא
יעדערער פון דיא ביידע צדדים זעהעט זיך צו
כנצח צו זיין דעם אנדערען און בעוואונדערט

גבורה פון זיין מנצח (איין געהער) ניט ווילענדיג און ווערט אים
 נאך דער שפיל אונטער פריינד און אכטעט אים נאך דער צוא
 ווענען זיינע גרויסע איינפעלע אין דויעם שפיל און ווייל דיא
 יודען ווארען אימער דיא געווינער אין דויעם שפיל האבן זייא
 געקומען אנרויסען שם פאר דיא גרעסטע שאך שפילער אין דער
 גאנצער מדינה דאס פיל יונגע ליט פון די קריסטליכע הערשאפטען
 וועלן אקומען זיך צו לערנען עס בייא זייא :

2.

ר' שמעון בארבון

נון וואר אין דויעם יודען געסט פאר אייניגע הונדערט
 יאר איין געוויסער יודע וואס האט געהייסען ר' שמעון בארבון
 ער וואר איינער פון דיא גרעסטע לומדים וואס ווארען אין זיינער
 צייט דער צו וואר ער אנרויסער בעל מקובל און אנרויסער חכם
 אין אלערלייא יודעות און אין שפראכען אויך וואר ער דער צו
 איין זייער שיינער פערזון ער האט אויס גינעקען וויא איין
 הייליגער פאטריארך און וואר עס טאקע באמת דען ער וואר
 אנרויסער רבא שמום און בעל מדות טובות און אנרויסער עסקן
 במצות און אין גמילות חסדים און האט זיך גענערט פון אקלייגעס
 כסחור פון אלטע מטבעות וואס מען רופט עס (מיקאשמאטיק)
 וואס דורך דעם האט ער שוין געהאט אנרויסען פערקעהר מיט
 דיא גרעסטע קריסטליכע וועלט נאך מעהר אבער האט אים
 געמאכט אנרויסען נאמען אונטער דיא גרעסטע הערשאפטען זיין
 שאך שפילען דען ער האט אין דעם ניט געהאט זיין גלייכען
 זעלבסט אונטער דיא יודען פון דויעם קווארטאל ער האט גיהאט
 אין דעם אזעלכע געהיימע און איינפעלע גיינגע וואס קיינער
 האט נאר ניט גיקענט אויך זייא קומען און מען האט אים דאהער
 דירפון דער קיניג פון אלע שאך שפילער :

און גע. דויער גרויסער מאן וואר זיך אלזו צו פירדען מיט זיך און

מיט

כמי דער וועלט אזו ווייט דאס ער האט ניט געוואלט אן געפען
 איינעם ראבינער שטעלע דען מען האט אים דארטין און אזו אין
 אנדערע ערטער געוואלט פאכען פאר איין רב. איך האב מיר
 גאט זייא דאנק פלענט ער צו זאגן מיין אויסקומענעס און מיינע
 צייט וואס בלייבט מיר איבעריג פון מיינע גישעפטין ווייל איך ניט
 פאר קויפן פאר גאר דיא געלט. צווייטענס ווען איך וועל נעדיין
 איין רב פאסט דאך שוין ניט פאר מיר צו גיין צו מאנען גרויסען
 גייסטליכען (דוקאוונעס) צו שפילען אין שאך און מיט דויער שפיל
 קען איך פיל מער צוויי קומען צו אונזער געמיינדע אלס מיט
 מיינע רבנות דען איך ווירקע אויס דורך דעם זייער אפט פיל
 טובות פאר זייא :

דאך אבער זאגט דער אלטער שפריכווארט נאך איז אויף
 דויער ערר קיין גליק צייטיג גיווארין. אונזערע חכמים זאגן אין
 מדרש אחרי נאך מעהר (אברהם לא שמח בעולמו יעקב לא שמח
 בעולמו משה לא שמח בעולמו כו' כביכול הקב"ה לא שמח בעולמו
 שמח ה' במעשיו אינו אוכר אלא ישמח) דאס הייסט אברהם האט
 זיך ניט גיפרייט מיט זיינעם לעבין יצחק האט זיך ניט גיפרייט מיט
 זיינעם לעבין יעקב וואר ניט צווא פרידין מיט זיין לעבען און אזו
 זעלבסט דער בורא ברוא אלזין פביכול וואר נאך אויך ניט צו
 פרידין פון זיין פריאה דען עס שטייט דאך ניט (שמח ה' במעשיו)
 דאס גאט האט זיך שוין גיפרייט מיט זיינע מעשים וואס ער האט
 געמאכט עס שטייט נאר (ישמח ה' במעשיו) ער וועט זיך נאך ערסט
 פרייען נון פערשטייט זיך דאס דויער ר' שמעון בארבון האט קיין
 אויסנאם גימאכט פון דויען הענעל (כלל) בייא אלע זיינע צוא
 פרידענהייט בייא אלע זיינע גענוגענהייט מיט ווינציגען איוט ער
 אין זיינע שפעטערע יארן גיווארין העכסט אונגליקליך, אונגליקליך
 ווירקליך וויא אונזער פאטער יעקב און פילייכט נאך פיל
 אונגליקליכער אלס ער דען יעקב האט געווינט און גאנצע צווייא
 און צוואנציג יאר בלייבענדיג נאך אפאטער פון עלף קינדער און

דויער

ד'וער האט בעוויינט אזוי אויגען איינציגען אנגעסערען מ'שך פון יארין אויף האט ער אים דער וויקט אין אפיל שלימערע לאגע אלס יעקב האט דער וויקט זיינעם זון יוסף וויא מיר וועלען דא דער ציילען :

LACK
פינף און דרייסיג יאר האט דער ר' שמעון בארפון פערלעבט אין ד'וען יודען געסט אן קינדער אלעפין מיט קינדער איז צוואר איין זארגענפולעס לעבין אן קינדער אבער איז גאר קיין לעפען מען געפינט זיך איינזאם אין דער גרעסטע געוועלענשאפט מען האלט זיך פאר איינעם פערגעסענעם שוין אלס מען איז גאך אין האלבע יארין עס איז אזוי איינעם שלעכט צו לעבין גאך שלימער אבר צו שטארבן דען וויא מיר אידן גלויבן איז אקנד גאך די עלטערענס טויט וויא איין גוטער פליניפאטענט וואס פערניקטעט (ניקטאונעם) אלע שווערע דעקערטען וואס מען האט געמאכט אויף זיין גוטען פריינד און ווען מען האט עס אבער ניט גייט מען אוועק פארטוד גאר אן אשום שפאר ד'וען גרויסע דאגה האט געפרעסט וויא איין שווערער שטיין זיין איידעלעס הערן און פלעגט דארום אין דיא שטילע געכט גאט פעטען דאס ער זאל אים מיט איינעם זון בעגליקען און מיט דער צייט איז זיין גיבעט אנגיגומען גיווארין און עס איז דער בייא אויף וואס וואונדער גישעקן :

יא וואונדער דאך אבער וואר עס וואונדער פאר אונזער גייט אויפגיילערטע וועלט נור וואס גלויבט ניט זעלבסט אין ווארהייטען פר דר דאמאלגע צייט אבער וואר עס נאטורליכעס נור עס האט אים בייא ד'וער גילעגענהייט וואס ריכטיגעס גיטרויקט און ריכטיגעס צו טריימען וואר אין דער אלטע צייט זייער געוואוינטליך וויא מיר געפינען עס אין אונזערע (ספרי הקודש) און אין דער גמרא און אס דייטליכסטען אין דעם ספר איוב דען ער זאגט דארטן (כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה בחלום היוק לילה בנפול תרדמה על אנשים) דאס הייסט אזויגאט שפריקט איין קאל מיט דעם מענטשען און ווען ער ניט בעמערקט עס שפריקט ער

ער מיט אים גאך אמאל אבער נור אין טרוים אין דיא געקמליכע ערשיינונגען אלס דער שלומר פאלט איבער דעם מענטשן (אזיגלה און אנשים ובכוסים יתתום) ער ענטדעקט פאר זייער אויער דאן זיין בעשלוס וויא צו ציכטיגען זייא און ווידער ווייל מען האט אין יענע צייטען זייער פיל געגלויבט אין טריימע פלענט זיך גאט פערדען דער מיט אום צו בעלערנען דיא מענטשן דורך דעם און דער ר' שמעון בארפון וואס וואר פאר געוויס איין גרויסער מאמן אין דעם דען ער וואר דאך אויף איין בעל מקובל וואר געוויס אין ראפפארט (פערבינדונג) מיט דער גייסטער וועלט דורך זיינע הלומות דאךר איז קיין וואונדער דאס עס האט אים וואס ווארהייט געטריימט אלזו קירן וועגס מיינע טייערע לעזערין מאכע דאבייא קיינע בעזאנדערע אייגנענדונגען איצונד געען ד'וע מעגליכקייט און גלויבע אין ד'וער ער ציילונג וואס זיא איז ארויס גענומען גיווארין פון היסטארישע (ריכטיגע) קוועלען און בעגיינע (זייא מקנא) דיא פאריגע דורות וואס ווארען פיל געהענטער צו גאט אלעס מיר זיינען איצונד :

דער שרעקליכער טרוים .

ערב ראש חודש אלול פון דעם פינף און דרייסיגסטען יאר זיינעם לעבענס בייא נאכט קומענדיג פון שוב גאך יום כפור קפן דען ער האט געפאסט וואר ער זייער אויפגערעגט (זייער אויפגעריט) עס וואר אים זיין הארץ וויא אויסגעריסן זיינע אויגען האבן זיך ניט איינגעשטילט פון טרערען ער האט זיך געפילט עפעס וויא אנהיימקעס אזוי וויא עס וואלט אים גיווארין איינג דיא גאנצע וועלט און האט אליין ניט געוואוסט וואס מיט אים איז און האט דאךער גאנץ ווייניג געקעסען און האט זיך פאלד דארזיף געלייגט שלאפען און זיינע ברעטען האבן זיך באלד זייער האקטיג צו געשלאסען וויא שווערע בלייצרע

בלייערנע טויערען. קוים אָבער איז ער איינגעשלאָפֿען און דיא
וויקליכע וועלט מיט איהרע שווערע זאָרען האט זיך אַנוועק
גיסקעלט פון אונטער זיינע פיס האט אים זיין גייסט איבער
גיטראָנין אין איינער בעסערן וועלט אין דיא וועלט דער
טרויכע איין וועלט וואס איין קנעכט קען דאַרפן ווערען איין
קניג. איין אָביון איין רייכער מאן. איין קראַנקער איין געוונטער
און איין בערדעמניק איין פאטער פון אַגוטען זון און איז באלד
דאַרפן דאס אויף גינארין דען עס האט זיך אים געטרויכט דאס
זיינע פרויא האט אים געבאָהרען און ער האט גימאכט אשיינעם
ברית מילה און דאס קינד האט זיך בייא אים זייער גוט
ערצויגען האט ניט געוואוסט פון ציינער קראַנקהייט און פון
אלע אנדערע קינדער קראַנקהייט און וואר דער צו זייער שוין
קלוג גראַטען אין אלע מעלות נאך מער פאר אלץ אין לערנען
און אין שפראך קענטניס און אלס ער איז גינארין בר מצוה
וואר ער אַנגיטאן אין אַקרוין דער ווייזיהייט (כתר הכמה) :

גינארין בר מצוה וויא איז עס מעגליך וועסט דוא מינע
שייערע לעזערין געוויס מיר פֿרעגין דאס אין אַהלוס פון איינער
נאכט זאל זיך דוכטען דאס עס זיינען איבער געלאָפֿען גאַנצע
דרייצען יאר און איך וועל דיר דאן דארויף ענטפֿערען און זאָגן
דאס אזו אפֿאָגע איז גאַנץ קינדערש ווייל דיא צייט אליין איזט
באַכט ניט קורץ און ניט לאַנג עס קומט נור אן אן אונזערע
איינענע פֿאַרשטעלונג פון איר וויא מיר זעהן בַּהויש דאס
מאָנכע שטונדע ליפֿט אונז איבער וויא אַבליין דאס מיר זעהן
אונז נאר ניט אום וויא זיא איז פאר בייא גינאַנען און אזו
אויך פאר קערט מאָנכע שטונדע דויערט בייא אונז איינע
אייבקיזט און דאס איז ווייל דער זמן (דיא צייט) איז אזווא
איין דעליקאטער ענין וואס אונזער מענטשליכער מוח קען
אים נאר ניט משיג זיין וויא עס דריקט זיך אויס איבער אים
דער גרויסער פֿליז ר' ידעיה הפֿניני אין זיינעם גאַלדענעם
ספר

relativity of time

ספר בחינות עולם (פרק י"א הזמן ענין אלקי לא תושג אמתו)
דאס הייסט דער זמן (דיא צייט) איז וואס געמליכעס וואס מיר
מענטשען קענען ניט בעגרייפֿען זיינע ווירקליכקייט און אזו איז
שוין בעוויזען דאס דער גרעשמער טרוים ווערט געטרויכט נור
אין איינע טויערנטייל סעקונדע און אזו האט איינער געטרויכט
אַמאל אין איינעם מאַמענטאַלנעם שלומר דאס ער האט געהייראמטהעט
אַקיניגס אַטאַכטער און אין אַיאר צעהן אַרום איז ער גינארין
נאך דעם שווערס טויט אליין אַקיניג און האט נאך הער דער
לעבט מיט דער פרויא אַקינד און אלס דאס קינד וואר אלס אַיאר
זיין און איז אַריין גיפֿאלין אין אַברונען האט ער זיך פון גרוים
צער אויפגיחאפֿט און וואר בעטריבט דר פון פֿכה וואָכען :

נון מינע שיייערע לעזערין לאמיר אונז צוריק קערען צו
אונזער געשיכטע ער האט גיזעהען אין זיינעם טרוים דאס זיין זון
וואר געצירט אין זיינעם דרייצעהנטען יאר מיט דער קראַנע דער
ווייזיהייט: (דאס הייסט מיט דעם פֿתר ההכסה אָדער פֿתר התורה)
און וואר דער בייא אזו שטאַרק פֿרייליך דאס ער האט זיך פון
גרוים עמחה אויפגיחאפֿט און איז באלד ווידער איינגיטלאָפֿען
איין ויסען שלאָף וויא דער פאל בייא דעם ירמיה הנביא (על
זאת הקיצותי ושנתי ערבה לי) דאס הייסט ירמיהו האט דער ציילט
נאך דעם וויא איך האב גיזעהן איינע פֿרייליכע נביאות אין
מיינעם טרוים האב איך מיר באלד אויפגעחאפֿט און בין באלד
ווידער זייער זיס איינגעשלאָפֿען :

ער איז איינגיטלאָפֿען און עס האט זיך אים ווייטער געטרויכט
דאס ער זעהט זיינעם זון אין דעם אלטער פון עטליכע און צוואַנציג
יאר שוין וויא איין איינגעל און זיין הויפֿט איזט געצירט מיט
איינער גאַלדענע קרוין וואס אויף איר איז געצייכענט מיט שוואַרצע
פונקטשאַפֿין דיא צווייא ווערטער (כתר כהונה) און טויערנדיע
מענטשען און ווידער טויערנדיע קניען פאר אים ער האט געוועלט
צו אים צו גיין האט מען אים ניט גילאזין און דויעס האט אים
אזו

ח"פ 182

אזו ווייט גיקריינגט דאס ער האט אנגיהויבן צו וויינען זייער
 שטארק פון שלאף און האט אזו לאנג גיוויינט ביז זיינע פרוי האט
 עס דער הערט און האט אים אויפגיוועקט זיא האט אים גיפרעגט
 וואס איז דיא מעשה מיט אים און ער האט איר גאנג ווייניג
 דארזוף גיענטפערט עס האט זיך מיר עפעס וואס שרעקליכעס
 געטרוימט וואר זיין תשובה און איז זיך באלד ווידער איינגישלאפן
 קיום אבער האט ער דיא אויגן צו גימאכט האט זיך אים גיטרוימט
 צום דריטען מאל און אלץ וועגן זיינעם זון עס האט זיך ואים
 געדוכט דאס ער זעהעט אים שוין אין דעם אלטער פון עטליכע
 און דרייסיג יאר בלייף פארוואקסען און געקליידעט אין אזאק און
 אין אש וויא איין ביסענדער (בעל תשובה) זיצט אין אקליין
 שטיבל איבער דעם פרומען ספר חובות הלכות און לערענט
 נון האט זיך אים ווייטער געדוכט דאס ער וויל מיט אים היידען
 און פרעגן אים איבער דינע שרעקליכע פאר ענדערונג עס וואר
 אים אבער דער צונג וויא געלעכט וויא געפענטעט און עס האט
 אים גינג מיה גוקאסטעט ביז ער האט דינע באנדען צו ריסען
 און האט דיא שפראכע וויר גיפונען און האט דאן ארויסגעפלאצט
 מיט דער לאנג פערפרעסטע פראגע וואס וואר פאר פרעקט אין
 זיינער ברוסט פון דעם ערסטען אויגעבליק אן וואס ער האט
 אים אין דינער טרויעריגע לאגע דער זעהן וואס זיא וואר פאר
 אים וויא אייגע אייבקיטיי מיט וואס מיין קינד האסט דא דיך
 אזו ווייט פארוינגיגט האט ער אים געפרעגט דאס דוא ביזט אזו
 איין שווערער בעל תשובה גיווארין האסט דוא געגען גאט אדער
 געגען לייטען אזו שטארק פארבראכען דאס דוא מוזט אום זיך
 אויס צו זענען (שלום ווערען) מיט זייא אבשייד געבן פון דער
 וועלט אין דינע יונגע יארען נאך און וועל עס אזו בלייבן ביז
 מיין לעצטען טאג פון מינעם לעבן וואר זיין אנטווארט און באלד
 דארזוף האט זיך דער ר' שמעון פארבן אויפגעחאפט עס וואר שוין
 דאן גרויסער טאג מער אלס דרייא גאנצע תלשים איז ער
 אומגינגאנען

אומגינגאנען נאך דעם וויא אצומישטר און האט קיינעם ניט דר ציילט
 דער פון דען ער האט גימיינט דאס דינער טרוים איז פלייכט
 נור אשפול פון דער פאנטעזיא (כח הרמיון) וויא דאס רוב פון
 אנדערע הלומות און עש איז אלזו ניט פדאי אויף צו מאכען
 דער מיט אוועלט :

4.

דיא ערפילונג פון דעם ערשטען טרוים

אונזערע חכמים זאגן אין (מדרש פ' וישלח ס'ד) דרייא זאכען
 ווערין מיט דער צייט געשוועכט (אויסגיוועכט) און בלייבן גאר
 אויסער אכט איינע שווערע נביאות איינע נארזישע אבלות (איבער
 מעסיגע) און איין טרויעריגער טרוים און דינער פאל וואר אויך
 בייא דעם ר' שמעון בארבון דען אין פערלזוף פון דרייא תלשים
 האט זיך דער ר' שמעון שוין גאר פמעט פארגעסן אן דינעם הלום
 און האט אנגיהייבן שוין צו ווערן מונטערער און וואלט שוין
 פלייכט ניט געדיינגט פון אים צייט זיין לעבן ווען עס וואלט אים
 ניט דער מאנט אן איהם זיינע פרויא דורך אבשורה טובה זיא האט
 אים אן גוזאנט דאס זיא איז שוואנגער (מעוברת) און מיט דינער
 בשורה האט זיא (מעביר בקולמוס גיווען *) דאס הייסט אפגעפרישט
 דעם פארגעסענען אדער אפגעבלאקטען טרוים און אין זיינעם
 הארצין האט זיך אנגיהייבן צו מיטען טרויער און פריידע דורך
 אונאדער און האט דאן שוין דער ציילט זיינע שרעקליכע און
 וואונדערליכע הלומות פאר זיינער פרויא און פאר זיינע גוטע
 פריינד וואס האבן עס באלד פוטר גיווען צו גוטען ער אבער
 האט

(* מעביר בקולמוס ווערט אנגערופען איבער צו שרייבן
 דיא אפגעשפרונגענע בוכשטאבין פון איינם אלטען כתב מיט נייע
 שווארצע מינט דען מעביר הייסט איבער שטרייכען און קולמוס
 איז דער טייטש פענע :

האם זיך ניט גילאזט זייער לייכט פֿערהוינען און דאהער גיהאלטען
 דינע סתָּקָה פֿון גאט צו דער לעבין אָקונד פֿאר אַפּאַלשעס געשײַנק
דען זיין האַרץ האט אים גיוואַנט דאס ער וועט האַבן מער צער
אַלס נחמה דער פֿון און פֿלעגט דאהער גאט צו פֿעטען אין שטילען
 דאס ער זאל זיין מיט דעם קינד וואס עס וועט אים באלד
 גיבארין ווערין לְמִוּל וְלְבִרְכָּה און דאס ער זאל זוכה זיין מִנְחֵלָצוֹ זיין
 אים לְתוֹרָה וְלַחֲפָזָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים . און ניט ווייניגער פֿאר אים
 האט זינע פֿרויא אויף גאט גיפֿעטן דאס דאס וואס זיא וועט
 האבן זאל זיא פֿאַרוויסען זייער לעבין און צירען זייער עלטער
 און פֿלעגט אויס צו זאָיִן אַלע טאג פֿון איר שוואַנגערשאַפֿט דעם
 נאָנצען (שׁׁם תּחנות) און האט נאָך דער בייא גיטאן איין נדר
 וויא אַפּאַל תִּנְה דאס באַס זיא וועט האַבן אַאינגעל וועט זיא אים
 הייליגן נר צו תּוֹרָה און צו נאַטעס דינסט און וועט זיך דאן שׁעצן
 פֿאר דיא גילקליכקע פֿרויא אין דער וועלט :

און אזו זינען זיך איבער גילאפֿין דיא ניין תּדשים פֿון אירער
 שוואַנגערשאַפֿט אונטער פֿרוקע געבעטע און וואר דער נאָך
 גערפֿרייט מיט איינעם זון וואס וואר שיין און ליבליך אַנצוועהן וויא
 איין נייע געשאפֿענער איינגעל זעלבס זיין וויינען און זיין פֿרדקען
 ווארען זיס און בעצויבערענד וויא דיא מוזיקאַלישע מאַהע (קליינגע)
 פֿון איינער פֿעסערען וועלט דאס עס וואר איינע לוסט דינעם קינד
 צו זעהען צו הערען און צו הערצען פֿעהר נאָך עס צו פֿעריהרען
 און צו קוסען און וואס דאס קינד איז גיווארין מיט אַטאָנע עלטער
 איז עס אַלץ גיווארין שׁענער און קלינגער און אַלס ער האט אַנגיהויבן
 צו ברידן האט אַנגעהייבן צו קוועלן פֿון זיין מויל גרויסע ריזיות
 און שרעקליכע איינפֿאלען דאס עס האט דער מיט דיא שטאָרט
 פֿערקלונגען און אַלס ער האט אַנגעהייבן צו גיין אין תּדר און האט
 אַנגעהייבן צו לערנען איז גיווארין דער רבי זינער גאר אויסר זיך
 פֿון גרויש וואונדער ווייל עס האט מער אויס גיוועהען דאס ער דער
 קאָנט זיך וואס ער האט שוין לאַנג געלערענט אַלס ער הייבט ערסם

אן

אן צו לערנען און אין אַפּאַר יאר ארום וואר ער שוין קלאַר אין
 גאנץ תּנ"ך אין משניות און האט פֿערשטאנען זייער גוט חכמת
 החשבון דאש אַלע לומדים פֿון דינער שטאָרט האַבן אויף אים
 גיוואַנט דאס דער מלאַך האט זיך פֿערנעסען אַשנעל צו טאן אים
 בייא זיין געבורט און האט דאהער ניט פֿאַר געסען וואס מען האט
 מיט אים גילערענט אין יענעם עולם*) און אזו וואס מיט אַיאר
 ווייטער האט ער אַלץ מער און מער גישטיגען אין לערנען דאס
 ער האט שוין גאר קיין רבין גיהאט פֿאר זיך און ביז אין זיינעם
 צוועלפטען יאר האט ער שוין אויסגישעפֿט דעם נאָנצען קקור
 החכמה והתורה (דיא קוואלין פֿון חכמה און פֿון תּורה) פֿון זיינעם
 פֿאַטער און אין זיינעם דרייצעהנטען יאר האט שוין אזו ווייט
 געשטיגען הן אין לערנען און הן אין חכמה דאס דיא גרעסטע רבנים
 פֿון פֿראַנקרייך און אַשנען האַבן אים גיגעבן סמיכות אויף רבנות
 און דיא גרעסטע חכמים פֿון דינע ביידע לענדער האַבן אים
 גיקריינט פֿאר דעם גרעסטען מלוּכד . דינעם גליקליכעם קינד האט
 גיהייסן יוסף און דינער נאָמען מיט דער פֿראַוויסקע פֿאַרבון האט
 אַנגיהייבן צו קלינגען אין מוֹרָה און מערב און דיא גרעסטע
 אַדירים מוֹחֲסִים און גאָנים פֿון יענער צייט האַבן גיוואלט צו
 פֿאַקמען אים פֿאַר איין איידעם און האַבן קאָנא גיווען דעם
 ר' שְׁמֵעוֹן פֿאַרבון דאס ער האט זוכה גיווען צו האַבן אזו און
 און בייא אַלעס דעם וואר דער ר' שְׁמֵעוֹן ניט אזו פֿרייליך און
 גליקליך וויא דיא וועלט האט גימיינט . ווייל גראדע דיא נישט
 ערפֿילונג

(* דיא גמרא זאָנט אין דער (מסכת נדה פרק המפלת)
 מיט דינעם לשון (וכיון שבא לאויר העולם בא מלאך וסמרו על פיו
 ומשכחו כל התורה כלה) דאס הייסט אַלס דאס קינד גייט ארויס
 פֿון מוטער לייב אין דעם אַויר פֿון דער וועלט טוט אים איין מלאַך
 אַקלאַפּ אָדער אַשנעל איבער זיין מויל און ער פֿאַרנעסט אַלץ וואס
 ער האט גילערענט דארטין אין יענעם עולם :

ערפילונג פון דעם ערקסטען טרוים האט אים גימאכט זייער בעזארגט
אום דיא ערפילונג פון דעם לעצטען טרוים און פלעגט זיך דאזער
אין דיא גרעסטע פריידען באגיין מיט טרערין און פון דעם
פערפערסטען הערצען מאכען טיפען זיפן אויספערעסן :

5.

דיא ערפילונג פון דעם צווייטן טרוים :

אונזערע חכמים קלערין אין מדרש קהלת וויא ווייט איז דער
גיהנם פון גן עדן זאגט איינער אמפח (דאס הייסט איינע האנד
ברייט) איין אנדערער זאגט איין דין ווענטעל איז נור צווישן
זייא . דיא חכמים זאגן דאס זייא זיינען ביידע אזו הארט בייא
אינאנדער דאס עס איז אריין צו קוקן פון גיהנם אין גן עדן
און פון גן עדן אין גיהנם . דיער הייד זיינען אונז לבד איהרע
ווארהייט אויף איין בילדליכער משל צו דיא מקרים (צו פעלע)
פון אינזער לעבין דאס גלוק און אונגליק פריידען און ליידען
גרעניצען זיך זייער אן און זיינען על פי רוב דער צו נאך אזו
נאהענט דאס נאך זייענדיג אין דער גרעסטע פריידע אין דעם
העכסטען גלוק איז שוין אנצושפירן דאס אונגליק וואס בעאייילט
זיך אן צו קומן וויא זייא דריקען זיך איין אנדער קאל נאך דימליכער
מיט אנדערע ווערטער (אל תתיאש מן הפורענות) דאס הייסט דער
מענטש דארף זיך אימער ריכטען אויף צרות אויף פורעניות וויא
דער אלטער שפריכווארט זאגט דער מענטש איז גיט צו פריידן
גימאכט דאהער זיינן אים דיא אויגן פול מיט טרערין אפילו בשעת
ער לאכט און אזו וואר דא אויף דאס גראדע אין דער
פרייליכסטע צייט איז גישעהען איין אונגליק גאנץ אונגעריכטער הייט
וויא איין הינער וואס פרעכט איין פלעצליך אין דער שענקסטע
פאנאדע און איין פלאץ רעגין פארטרינקט דיא גארבין און דיא
שטאנעס הייא וואס ווארין געואמעלט מיט שווייס און מיהע
פון פיל קאנאטען דער בויער זעהט עס און קערט זיך אום

רנ

נור שווייגענד נאך היינע דען גראדע אין דער וואך וואס מען
האט זיך געריכט זויף אגרויסן כחיתן וואס וואר אגרויסער ישר
און צו גלייך אגרויסער גאון . איין געוויסער דין פנחס פון ארלעאנס
ער האט גיזאלט קומען זעהן דעם יוסף בארפון און היידען מיט אים
אין לערנען אום צו נעמען אים פאר אחרן און דיא עלטערן האבין
גיהאפט צו זעהען אין איהרעם הויז הורה און גולה צו זאמען
איז דאן גראדע זייער זון וואס וואר זייער גאנצע פריידע זייער
גאנצע האפנונג פארפאלן גיזוארין ער איז גיגאנען זיך באדען מיט
זיין משבת און זיינען ביידע שוין גיט צוריק גיקומען :

פון מינע טייערע לעוערין ווער קען פלעשרייבן דעם טרויער
פון דיא עלטערין ווער קען שלדערין זייערע גיזווינען זייערע גרוישע
קלאגן נאך אינט קיינר אזו בעדויערט גיזוארין פון זיינעם פאטער
און מוטער וויא דייער יאזעף . עס האבין מיט זייא גיזווינט דריגאנצע
שטאט ועלפסם קריסטען זיינען גיקומען צו טרייסטען דיא עלטערען
זייא האבין אבער קיין טרייסט אנגענומען גאנצע צווייא וואכען ווארין
דארטן אלע וואסערן אויס גיווכט פון גרויז אים עס וואר אבער
קיין שפור (שלאד) צו געפינען . אין אחרש ארום ערסט האט מען
זיין תפילע גיפונען בייא דעם ברעג פארטראנין מיט זאמר . מען
האט עס גיבראכט צו דעם פאטער וויא אמאל דיא העמלעל פון
יוסף צו זיינעם פאטער זעקב דער פאטער האט איר צו גיהאפט מיט
ביידע הענט האט איר פאנעצט מיט זיינע טרערען און האט דער
בייא אויס גישריען ווייא מיר מיין קינד איז דער טרונגען איצוד
ווייס איך דאס איך וועל דיך שוין פער גיט זעהן דוא ביזט דער
טרונגען פאלש זיינען דיא טריימע עס טרינען דיא חלומות וואס
דער מוים האט שוין איין מאל צו גינאמען דאס גיט ער שוין גיט אפ
צוריק אן איך אונגליקליכער פאטער עס איז מיר גיט אזו פערנוגען
צו טרייסטען זיך מיט זיין קבר אן איך וואלט אים מיט פלוסען פאר
פלאנצעט איך וואלט זייא מיט פינע טרערין בענאסען און מיין
גיבעט דארטן אלע סאג פערריכט וויא אויף איינעם הייליגין ארט

(שכ"ב) בית

(מקום קדוש) דען הוא ביוזם איין הייליגער גיטוען אונ וואלט מיד
אזו גיזעסעט מיט דער פריידע דאס איך וועל אמאל מקיבן
ווערן לעבין דיר גון מיין ליפעס מינד ביסטו נאר גינארין איין
שפייע צו דיא פיש' דיין גראב (קבר) איז פלייכט איין הייע פיש :

אונ אזו האבין אים דיא עלטערין בעוויינט אונ בעטרויערט
פילע טאגע אונ פילע יארן דער פאטער איז גינארין גרא פאר
דער צייט אונ דיא מוטער איז גינארין בלינד פון וויינען אונ
זיינען דורך דעם אויך אראפ פון מעמד אונ דער ר' שמעון האט
שוין גימוזט גיט ווילינדיג ווערן ארב דארטין אין דער גהעטטא
אונ פערלעפט מעהר אלס צוואנציג יאר אין קיטער אונ אין טיפען
טרויער ער האט זיך ענטזאגט פון אלע וועלט פריידען קיינע
פרייליכע מינע וואר שוין צוא זעהען אין זיין געזיכט אונ קיין
פרייליכעס ווארט איז ארויס פון זיינעס מונדינוואר אימער גיקליידעט
אין טרויער אונ פלעגט צו דער מאנען דעם נאמען יאזעף הן
בייא דעם עסקען אונ הן בייא דעם לערנען אונ אזו בייא אלע
גילעגענהייט ווא: ער האט אים נאר גיפעלט ועלפסט בייא זיינעם
שאף שפיל וואס דאס וואר בייא אים דאס איינציגע זאבאווע מיט
וועלכע ער פלעגט צו לינדערען דיא הערפע (הארפקייט) פון זיינעם
קומער וואס וואלט אים זאנט פערצערט זיין קערפער אונ זיין זיילע :

(יהי היום) אונ עס וואר אין איינעם גיוויסען טאג ז' ניסן
אין דרייא אונ צוואנציגסטען יאר נאך דיער געשיכטע אלס דיא
גהעטטא וואר דאן זייער בעשעפטיגט מכה פסח אונ דיא גאנצע
דארטיגע אידעשע בעפעלקערונג ווארען טהעטיג ארום דיא מצה
אונ אום אנדערע צרבי יום טוב וויא דיא בינען אין איהרען
בינשטאק אונ דר' שמעון בארפון וואס וואר דאן דארטן רב האט
זיך עוסק גיטוען איז גמח פסח פאר עניים וויא דער סדר איזט איז
אריין צו אים דער (ראש הקהל) מיט פערוויינטע אויגן אונ האט
אים דער ציילט אייגע שרעקליכע גייעקייט איר זאלט וויסן רבי
האט

האט ער צו אים גיזאנט דאס איך האב היינט בעקומען אבאפעהל
פון אונזערען קורפירסטליכען בישוף דאס מיר אלע יודין וואס
וואוינען דא אין דיער גהעטטא מוזען ביו איינעם פון דאנען
אויס ציהען אונ האבין מער גיט וויא פיר וואכען צייט אונ פאם
מען וועט זיך פאר זאמען ליינער וועט מען אנועק געמען פון אונ
אלץ וואס מיר נור האבין אונ מען וועט אונ ארויס טרייבין מיט
שטעקענס אונ מיט בייצען וויא דיא היידע נאר אן רחמנות :

עס איז שוין לאנג שטיל גיטוען האט זיך דער ר' שמעון
אפגירופין מיט אטיפען קרעכין גוא וואס קען מען דער צו העלפן
דאס איינציגע וואס דער בייא איזט צו טאן האט זיך אפגירופין
דער (ראש הקהל) דאס אייער כבוד זאל זיך מטריה זיין אריבער
צו גיין צוא דעם קורפירסט אונ בעמען אים דען איר וויט בייא
אים אנרויסער חשוב אונ זייט מיט אים דאך בעקאנט דען איר
פלעגט דאך מיט אים אין אייער יוגענד שפילן אין שאף צינאר
ער וואר נאך דאן מער גיט וויא איין פראפעקט בייא אלעם דעם
האט ער זיך גיט גענדרעט ער איז דער ועלבינער גוטער מענטש
וואס ער איז דאן גיטוען ער וועט איך געוויס זייער פריינדליך
אויפגעמען :

גון איז מיר דארום אנרויסע פראגע האט זיך דער ר'
שמעון אפגירופין וויא קומט ער ארויס צו געבין אזו איין שטריינגען
בעפעהל פאר געוויס האט גימוזט איינער פון אונזער געמיינדע
זיך זייער שווער פארזינדיגען געגין אים דאהער איז מיין עצה
דאס מען זאל ארויס געבין אחרם דאס יענער וואס האט עס גיטאן
אדער דער וואס ווייס נור דער פון זאל זיך פאלד מודה זיין פאר
מיר דאמיט איך זאל וויסן וויא זיך צו פאר ענטפערין פאר אים
דען פאר געוויס איז עס גיט אומזיסט דיער מיינונג בן איך
האט אים גיענטפערט דער (ראש הקהל) אונ דאס זאל גישעקן
נאך היינט צוא מנהג דען אטאנ צוא פאר לירין בייא אז
איינערליכט

אָנעפערקליכע זאך איז אויף צו פיל . אונ מען האט עם ווירקליך גיטאן עם האט זיך אָבער ניט איינער גימקעלרעט וואס זאל זיך בעקענען אָדער וואס זאל געבין דער פון דיא מינדעסטע נאכריכט און דאן איז געפליבין דאס דער ר' שמעון זאל גיין מיט ראש הקהל צו דעם קוהרפירסט פּרעגין בייא אים איבער דיא אורזאך פון דינעם שפּריינגען בעפעקהל אונ גלייך בעמין אים דאס ער זאל עם מבטל זיין דער וויילע האט מען גוזר בענית גיווען מען האט גיזאגט קליחות וויא דיא ויטע איז בייא אונז אידן פון אימיר דאס פריהער זעקט מען זיך מיט גאט . אינ דער נאך קערט מען זיך צו דיא מענטשליכע הילפע וויא האבין זיך אונגעמקעלרעט צו אים ער האט וויא אריין גילאזין צו זיך אונ האט וויא זייער פריינדליך אויפגענומען וויא האבין אָבער בייא אים גאר ניט געפועלט :

איך האב צו אייך גאר ניסט האט ער וויא געענטפערט עם האט מיר ניט איינער פון אייך בעליידיגט גראדע אונגעקערט מיר טוט עם זייער לייך דאס איך זאל אייך אזוי טיראנים בעהאנדלען צווייטענס וועל איך דער פון נאך גרויס שארין האבן דען איך האב פון אייך דיא גרעסטע הכנסה איר האט איינגעפירט גרויס האנדעל אונ וואנדעל בייא מיר אין שטאט גור וואס זאל איך טאן ווען איך בין אזוי בעפוילין פון דעם פאפסט אלזו ווען איר ווילט ווא בעסטן מוט איר פארין קיין רום אונ צו פאלין צו דעם פאפסט אזיין פלייכט וועט אייך גליקין וואס גוטעס אויס צו ווירקין בייא אים :

ווען אזוי האט זיך אָפּגורופין דער ר' שמעון פארבון דאס דוא היסט אונז שוין אזוי ווייט גוט דאס דוא האסט מיט אונז אזוי גאר מוטלידי אונ ראטהעקסט אונז צו פארין צו דעם פאפסט בעטע איך דיך גענעדיגער אונ הייליגער פירסט דאס דוא זאלסט מיר געבין איין רעקאמאנדאציאנס ברויך פון דיר צו דעם פאפסט אין וועלכען דוא זאלסט מיר פארשטעלן פאר אים ווער איך בין

דאמיט

דאמיט מיינע הייד זאלין זיין נשמעים בייא אים דען זאנסט וועט מען אונז גאר ניט צו לאזין צו אים . אונ דינעם וועל איך טאן האט זיך דער קוהרפירסט אָפּגורופין איך וועל דיך פארשטעלן פאר אים אויך פאר אַרוויסען שאך שפילער דען דער פאפסט איז אַרוויסער פריינד פון דינער שפיל אונ וויא מיר דוכט וועסט דוא דורך דעם בייא אים פיהל מעהר אויס ווירקען אלס דורך אַנדערע מיטלען :

אנב האט זיך דער קוהרפירסט נאך גיפּרעגט בייא דעם ר' שמעון פארבון וואס איז דער מעהר מיט זיינעם זון צו האט ער וואס גיהערט פון אים אונ האט אים דער בייא גיטרייסט . אונ האט אים גימאכט גוטע האפענונג דאס עם קען נאך גימאלט זיין דאס ער לעבט נאך אונ וועט זיך נאך געפינען אונ דאס ער וועט נאך פון אים מקבל נחת זיין אונ האט אים דער צו נאך גיבראכט פערשיידענע בייא שפילין פון ווידער גיפונגענע קונדער אונ האט זיך אזוי אונטערנייהאלטן מיט אים מעהר אלס איינע שטונדע אונ אלץ פון זייטיגע זאכען אונ אלס ער האט אים אָפּ גיגעבין דעם ברויך אונ דער ר' שמעון פארבון האט אָנגעהייבין צו ביידן מיט אים פּר זיינעם אַנזעק גיין ווידער וועגן דיא גזרה אינ האט אין אים געדרונגען דאס ער זאל אים אום ווייניגסטן זאגן זיין מיינונג איבער דינע גזרה דאס הייסט וואס קען דער פאפסט האבין צו דיא הוינע אידעשע גימיינדע דאס ער האט גוזר גיווען אזוי אפּשירין גרוש' האט אים דער קוהרפירסט געענטפערט . האלב לאַגענד פארגעווים וועסט דוא שוין דארטן זיך דער וויסן אונ איז פאלד דארויף אריין צו זיך אין גאבינעט זאנענדיג צו אים אָדווי :

מיט איינס שווערין אונ פארקלעטען הערצען האט זיך דער ר' שמעון אונ דער ראש הקהל אונגעקערט צוריק אין דעם יודענגווארטעל האבין פאלד גימאכט אַרוויסע אסיפה אונ האבין וויא דער ציילט וויא דיא זאכע האלט דאס הייסט דאס מען מוז

פארין

פארין קיין רום און מען פרויכט דער צו מער אלס טויזענד טאלער
 אויף הוצאות און ווידער דאס מען זאל ווינאצען וועלכע עס זאלין
 זיין דיא מיט פארער ווייל אלס דעפוטירטע פון איינער געמיינדע
 מוזין זיין מער אלס צוויי. דויע אלע קוועסטעס אבער ווארין
 גענשטרען (גירעשעט) אין איינעם אויגנבליק עס איז גיווארין פאלד
 געלט און מענטשען. אויף מארגן האט מען גוזר תענית גיווען
 ווידער און מען האט מתפלל גיווען דאס דיא דיפוטירטע זייערע
 זאלען וואס גוטעס אויס ווירקען אין רום. און דער ר' שמעון
 האט גיואגט תוכחה דעם עולם. עס וואר דער בייא פערנאקטען
 געווארען טייכען פרעקען אונד נאך דער זיינען זייערע פינף
 נכבדים אנועק געפארען מיט דעם ר' שמעון פארפון קיין רום.
 אונד ווייל דיא ווען וואר אנווייטע און דיא צייט וואר קורץ
 זיינען זייא געפארען זעלבסט אום זום טוב. און זיינען גיקומען
 קיין רום אקארסט וואס האט זיך געענדעט דארט דר קריסטליכער
 פסח. דאס זייא האבין שוין געקענט פאטרעטין בייא דעם פאפסט.
 דאך אבער בעפאר זייא זיינען צוא אים גענאנגען האבען זייא
 זיך געוועהן מיט דיא נכבדים פון דער אידעשער געמיינדע
 וואס זיינען אין רום אום אויס צוא פרענען זייא וואס פאר
 אפענטיש איז דער פאפסט. און וויא בעהאנדעלט ער זייא.
 און וויא קומט מען צוא אים צוא און האבען זייא אנב דער
 ציילט פון דער גזרה צוא ליב וועלכע זייא זיינען עס איצונד
 געקומען. דיא רומישע יודען האבען זיך אבער איבער דויע
 געשיכטע זייער געוואונדערט:

”שמייזן” האבען זייא זיך אפגערופען דער היינטיגער
 פאפסט איז איינער פון דיא בעסטע מענטשין. צייט ער איז אויף
 דעם פאפסטליכען טראהן האבין מיר פון אים כל המזכות. נון
 פערשטייגען מיר ניט וואס האט ער צו אייך פערנעוויס האט זיך
 אייער געמיינדע געמוזט אין וואס פערזינדיגען גענען אים:

קורץ

קורץ דער פון זייא האבין גאר ניט גיוואוסט וואס איבער
 צו טראכטן. און ווידער וואס פאר אמיטעל קען מען דער צוא
 געפינען עס אפ צו העלפען ווען מען ווייס ניט דיא אורזאכע דער
 פון. בייא אלעם דעם האבין זייא מסכים גיווען דאס זייא זאלין
 זיך זעהען מיט דעם פאפסט. און האבין זייא בעלערניט אין
 וועלכע צייט זייא זאלין צוא אים גיין. און וועמען מען דארף
 דארט געבין שוחר דאס מען זאל צו לאזן צו אים. און האבין
 געוואלט מיט געבין זייא זייער טאלמאך. דער ר' שמעון אבער
 האט זיך דער פאר בייא זייא בעדאנקט, איך פרויך עס ניט האט
 ער געענטפערט ווייל איך זאלין רייד זייער גוט לעפיין. און אין
 אפאר טעג ארום האט דיא אידעשע געמיינדע פון רום גימאכט
 אפעניט בייא זיך וועגן דיא מינצער דיפוטירטע. דאס הייסט
 אין דעם טאג אין וועלכין זייא זיינען אנועק צוא דעם פאפסט.
 דאס זייא זאלין דארט וואס גוטעס אויסוירקען:

און אלזו זיינען דיא מינצער דיפוטירטע אנועק אין דעם
 וואטיקאן. דאס הייסט אין דעם גרויסען דווארעך פון דעם פאפסט.
 האבין זיך גילאזט אן מעלדין צוא אים. און ער האט זייא צוא
 געלאזט צו זיך. ער האט זייא אויפגענומען אין זיינעם אוידעניץ
 זאל (פרואמנעס זאל) אנגעטאנענער הייס אין זיינער פאפסטליכע
 ארגאמע (פארמיליאט) מיט דער היליגע קרוין אויף דעם קאפ.
 און מיט שיקפעטער (שרביט הוהב) אין דער האנט אלס ער וואלט
 דארפען דיא אויפגעטען איינען סאנארבעשען געוואנדעטען און האט
 זיך אנדער געזעצט אויף זיינעם היליגין דרייא פיסין שטול און
 האט אוראונק געטאן צוא זייא דאס זייא זאלין אונטער גיין
 געהענטער און זאגן זייער פאנער. אונזער פאנער איז האט זיך
 דער ר' שמעון אפ גירופן אונטער זייענדיג געהענטער און
 פאלענדיג אויף דיא קניא א היליגער פאטער. דאס דיין מרת
 הרחמים זאל זיך מתגבר זיין איבער דיין מרת הרין אום מבטל צו
 זיין דיא גזרה פון דער אידעשער מינצער געמיינדע וואס זיא ווייס

ניט

ניט דורך וואס פאר אויגנע ויא האט דווע שטרומפע פערדינט פון דיר . מיר זיינען אין מיינען די פרויליכסטע און שטילסטע מענטשין . אונ צוא גלייך אויך דיא ניצלליכסטע מענטשין . איך קען עס דיר בעצייגען מיט איינעם ברויך פון אונזערען גייסטליכען (דוהאוונגעם) קוהרפירסט הער גילבערט . אין וועלכעם עס איז מיינעם פערזויליכקייט אויך בעשריבין און פארנעשטעלט פאר דיר . איז אזו היידענדיג האט ער אים איבער גיגעבין דעם ברויך :

דער פאפסט האט דעם ברויך איבער גילענען . אונ האט גיהויסן דעם ר' שמעון אויפשטיין . אזוי ? ביזט דאס דער רבי שמעון בארבוו האט ער צו אים גוואנט ביו אהער האב איך נור גיהערט פון דיר . איצונד האב איך דאס פערנענגען מיט דיר צו שפרעכען . דוא ביזט איינע פערסטטהייט . אונ איך האב שוין לאנג געוואונצין מיט אזו איינעם וויא דו ביזט זיך אונטער צו האלטן מאנע שטונדע אין רעליגיאנס זאכען . דען וויא מען זאגט זאלסט דוא זיין דער ערסטער למדן אונטער יודען אונ אויך דער געלעהרסטער אונטער וויא . נון גאט זייא דאנק פאר דויע גילענעהייט דוך פערזויליך צוא קענען אונ צו פארבריינגען מיט דיר . אלזו איר איבעריגע דופטערטע פון מיינזער אידעשע געטיינדע גייט אייך רוהיג נאך הויזע . איינע רעזולאצאן וועט איר בעקומען פון מיר אין דרייא טעג ארום . אונ דוא בארבוו שמעל זיך אפ ביי מיר אויף אייניגע שטונדען אין מיינעם גאביגעט :

אונ עס איז אזו גלעהען דיא דעפוטירטען זיינען זיך אונעק . אונ דער בארבוו נאיו אריין מיט דעם פאפסט אין זיין גאביגעט . אונ דארטין האט ער אים שוין אויפגענומען אלס זיין גלייכען . האט אים גיגעטען זיגען . האט אים פראקטירט מיט טייערע זאפטען מיט טייערע פרוכט . אונ האט זיך אריין געלאזען מיט אים אין אמפען דיקפוט איבער דיא ענגי אמינה . דאס דער ר' שמעון בארבוו האט זיך נאר ניט גיקענט אפ וואונדערין וויא אזו

קובט פאפסט איונגער מאן צוא האבין אזעלכע למדות פון אידעשען דת . אזו אבקיאות אזוא אחריות . דאס עס וואר ניט פמעט איין ספר אין וועלכעם ער איז ניט קלאר . ניט איין שטה פון שים וואס ער זאל אים . ניט גרינדליך פערשטיין . אונ אזוא ווייט וואר . ער אויך אין קבלה :

דויער דיקפוט האט גידוערט מעהר דעם דרייא שטונדען אונ האט זיך גיענדעט מיט דעם נצחון פון דעם ר' שמעון בארבוו . דען ער האט דעם פאפסט גובר גיווען . אונ אלס דער דיקפוט וואר שוין צו ענדע האט דער פאפסט גוואנט צו אים איצונד וויל איך שפילען מיט דיר אשאף . דען דר גילבערט אייער גייסטליכער קוהרפירסט רימט דוך אין זיינעם ברויך וואס ער האט גישיקט דורך דיר צו מיר דאס דוא ביזט איין גרויסער שאכשפילער . אונ אזו ביזט דוא אויך בעריהסט דער מיט אין גאנץ מייצללאנד אונ אין פראנקרייך » אונזער קוהרפירסט האט דיר קיין ליגען גישריבין » האט אים דער ר' שמעון בארבוו גיענטפערט » דען איך בין ווירקליך אין דויער שפיל אויסגעצייכענט » נון וואר דר לאנגט איין גאלדענער שאכשפיל . אונ האבין זיך גזעצט שפילן . אונ דער פאפסט האט אזו קלוג אונ קונסטליך גישפילט דאס דער ר' שמעון בארבוו האט אים דארפער נאך פיל מער בעוואונדערט אלס בייא דעם דיקפוט פון דער רעליגיאן :

» אונד וואס בעוואונדערט דוא מיך דער בייא ? » האט אים דער פאפסט גיפרעגט » איזט דען דער שאף שפיל אויך נור איין אייגענטום (ירושה) פון אייך יודען וויא אייער רעליגיאן דאס דוא תודעשט זיך אויף מיך דאס איך פערשטייהע אים אזו ווייט . » ניין הייליגער פאטער » האט אים דער ר' שמעון גיענטפערט » איך בין ניט אזו דום דאס איך זאל אזוינס גאר דיינקען . איך בעוואונדערע נור דויעס . וויא קומט איר צו אזעלכע גיינע וואס קיין שפילער ווייט ניט פון וויא . אונ וועט זייא ניט וויסען . לכד איך וואס איך האב וויא גילערינט פון איינעם פתיבת יד . אונ לכד נאך איינער

וויין ניט ליבער פאטער! האט זיך דער פאפסט אפ גערופן
 צו אים מיט איינער ליבליכען און צערטליכען שטימע. און איז אים
 צו גלייך ארויף גיפאלן אויף זיינעם האלדז מיט אנרוים גוויין
 „איך בין דיין זון יוסף. איך לעבע גאך. איך בין פאפסט
 גינארין. און בין גאט זיין דאנק אלזו גענוג אום שטאנד צו פאר
 זיסען דיין עלטער. און צו שטיצען דינע טרערין:

דיין וואונדער מינע שיערע לעזערין. דאס דינע בשורה
 האט פיל מער געווירקט אויף דינעם גרייז (אלטען מאן) אלס אויף
 יעקב אבינו. דען דארט האט דאך דר וואוסט זיינעם זון יוסף אלס
 איינעם יודען. און ער האט דר וואוסט זיינעם זון אלס מאטוילישען
 פאפסט. און איז דאךער באד אין אונמאכט געפאלען. דען
 צווייט נאך געגען געזעצטע (פאר קערטע) געפילע האבין אריין
 געשאסען זייערע פיילען אויף איין קאל אין זיין וואונדערע הערץ.
 וואס יעדערער באזונדער איזט שוין אים שטאנדע צוא איבער
 אסען (צוא טרעוואען) זעלבסט דעם שטארקסטען גייסט
 (בארקטער) פון דער וועלט. און פשיטא שוין אזו איינעם
 אלטען מאן. דען פון אפגעצליכע פריידע אליין קען מען
 אמאל אויף שטארבען; אונד ווער רעט שוין פון אפגעצליכען צער.
 אונד וואס פאר אנרעכערע בשורה רעה האט געקענט זיין
 דאן פאר אזוא איינעם פרויכען פאטער אלס דער רי שמעון
 בארבוין וואר אלס דאס זיין זון איזט גאר געווארען אפאפסט.
 ער איזט אין אונמאכט געפאלען. אונד אלס מען האט אים
 אפ געמינסטערט איזט ער פון דיען אונמאכט אריין געפאלען
 אין איינעם אנדערער אונמאכט. און פון דיער אין איינער
 דריטען. און אלס ער איז שוין צוא זיך געקומען. האט ער
 זיך אפ גערופען צוא זיינעם זון מיט דיא זעלביגע ווערטער
 וואס חוקיהו האט זיך אפ גערופען צוא ישעיהו הנביא אלס
 ער האט אים אן געזאגט דיא בשורה טובה דאס יער וועט
 געוונט ווערען מיט אשטאף ווארט דער בייא. דאס גאט
 וועט

וואס האט עם ערלעבט פון מיר און יענער איז שוין טויט פון
 אציט. און ווער איז יענער פאר איינער גיווען? האט אים דער
 פאפסט גיפרענט „דאס גראדע אים האסט דוא גיווירדיגט עם אים
 צו לערנען“ א הייליגער פאטער. האט זיך דער רי שמעון בארבוין
 אפ גערופן. וועק ניט מינע אלטע וואונדער וואס בלוטעט שוין
 מער אלס צוואנציג יאר. דען דיער איינער וואר מיין איינציגער
 זון. איין קינד וואס האט זיין גלייכען געהאט גור אין שפיגעל. ער
 האט גיהייסן יוסף. און איז מיר פערפאלען גיווארין וויא יוסף פון
 זיינעם פאטער יעקב. וויא עם ווייזט אים איז ער דער מרוקען
 גיווארין ער מיט זיינעם אמשהת. און איך געוויינע אים וויא
 יעקב האט געוויינט זיינעם יוסף. און דוא וועסט גאך אים דער
 לעבין צו זעהען. האט זיך דער פאפסט אפ גירופען. אין גרויס
 גדולה וויא יעקב האט דער לעבט צו זעהען זיינעם זון יוסף:

„א מעכטע גאט דיין ברכה ערפילען. האט זיך דער רי
 שמעון אפ גערופן. און דאן וואלט איך שוין אויף אים גישריען
 דיא זעלביגע ווערטער וואס יעקב האט אים גישריען אלס ער
 האט דער זעהען זיינעם יוסף. אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך
 כי עודך חי. דאס הייסט עעצט קען איך שוין שטארבין אלס איך
 זעהע דאס דוא גאך לעבסט (*). און האט זיך דער בייא זייער
 שטארק פאר איינאנדער גיוויינט:

וויין

(* גראה לי לפרש הקרא הוה. שהתפלל יעקב להי הלואי
 שיבטלו דבריו הראשונים שאמר בשעה שהביאו לפניו כתנת בנו
 „ארד אל בני אבל שאולה“ פי הוא לא ישוב עוד אלי כ"א אנכי ארד
 אליו כמו שאמר דוד „אנכי הולך אליו והוא לא ישוב אלי. התפלל
 שעתה בראותו כי עודנו חי ויתחפזו דבריו הראשונים ואמר אמותה
 הפעם. פי עתה בעודך חי. כסדר כל הארץ אשר האב ימות בחיי
 הבן. ולא הבן על פני אביו. כמו שהיה במעשה תרת והרן. שמת על
 פני אביו והוא היה הראשון שהוכח במוסר כזה כנראה מסדר הדורות:

וועט עס סאן נאר צוא ליב דעם זכות פון דוד אבער ניט
צוא אים אליין "האט זי דאן אויס געשריען": "הנה לשלום
מר לימר" קען האט מיר פערבוטערט דעם פריינדליכען גערום.
דען אזוא וואר דאן דא אויף דאס ער דער זון האט אים
פערקאלט דיא בשורה טובה דאס ער לעבט נאך מיט דעם
וואס ער האט זיך אויס געוויזען פאר איין פאפסט:

נוא מינע מייערע לעוערין ווער איז עס אים שטאנדע
אויס צוא שרייבען דאס ערסטע געשריבען וואס איז געשריבען
געווארען צווישען אזוא אפאטער און אזוא זון וואס האבען
זיך ערסט נאך צמישן פון זיינע צוואנציג יאר ווידער
געפונען? איינע מעגליכע פערדער איז צוא קנאפ דער פאר.
צוא וואכעדיג פאר אזוא איין שבעס וואס האט ארויס
געקוואלען נאר פון גייסט הערן און נירען. דאקער מוזט דוא
דיך מיט דעם ווינציגען וואס איך וועל זיך דא פון דיועס
געשריבען דער ציילען צוא פרידען שטעלען. נאך דעם דאס
זיין פרידע האבען זיך אביסל פעהריגט. און זייערע
געפיהלע האבען זיך איין עטוואס איין געשמילט האט דער
זון אן געהייבען צוא דער ציילען פאר דעם פאטער וואס עס
האט זיך מיט אים פאסירט און וויא אזוא ער קומט דער צו.
מיין קשרת האט ער אן געהייבען וואס דוא האסט אים
געשמילט דאס ער זאל זיין מיט מיר. און זאל מיר בעדינען
דער יודיה. האט מיר פר פירט אלס מיר זיינען אונז גענאנגען
פאדען אין איינעם שטאלען זאוואליק וואס איז צווישן
צווייא קלויסטערען. און גיענדיג פאר בייא אקליין טירעל
האט ער אן געצויגען אן דיא שטרקעל וואס עס איז דארט
ארויס געהאנגען. און וויא עס האט געטאן אקלונג האבען זיך
ארויס געהאפט עטליכע נאלחעס אין האבען אונז פרידען אריין
געשלעפט אין אקלויסטער — און פאלד האט מען מיר פון אים
אפ געשיידעט. און מען האט מיר איין געשלאסען אין איינער
צעלע

צעלע. עס וואר דארט נור אבעט. אמישעל אפאר שטולען
דער פנעסטער וואס וואר מיט גראטעס וואר געווענדעט אין
אנארטען. איך וואר דארט נאנץ איינזאם. נור צווייא קאל
אטאג פלענט מיר אקליינער קנעכטעל אריין טראגען עסען און
טרינקען. און דער צוא נאך אלע קאל איינעם אנדערען
נאכאנעם ביכעל זייערען. דיא ערסטע צווייא וואכען האב
איך געוויינט און געקלאגט. איך האב געעסען סער ניט וויא
ברויט. געטרונקען נור וואסער. און געשלאפען אויף דער ערד
ווייל איך האב מיר ניט געוואלט לייגען אויף שעטנז. און
ווער דעם שוין פון אבוך זייערען געמען אין האנד. עס וואר
מיר דארט צו מוסה וויא איינעם לעפענדיג בעגראפענעם בייא
זיינעם ערוואכען זיך אין קבר. דער איינציגער געראנגען
מייער ווארסט דוא און מינע מוטער. איך האב מיר פאר
געשמילט אייערען גרויסען צער און אייער וויינען און טרויערען
אום מיר. אזעהענטעל פון מינע קללות זאל טרעפען דעם
יודיקען וואס ער האט מיר פאר פירט אהער. דען איך פלעג
אים גאנצענע מעג שלטען און פלוכען. דיער פערפהרער
האט בודאי גענומען ענוג געלט דער פאר אין דיועס קלויסטער
וואס זיינער אפעטער איז דא איין געטויפטער גלח. און פאר
געוויס האט ער זיך אליין דער נאך אויף געטויפט. דאך אויף
קלאר ווייס איך ניט ווייל מען האט אים פאלד פון נאנען
אונעק געשיקט קיין שפאנגען. אין אפאר וואכען ארום אלס
איך בין געווארען קראנק. האט מיר בעווכט אדאקטאר מיט
צווייא גלחעס. האבען מיר געטרייסט. און האבען מיר פאר
גיטשמעלט וויא גליקליך איך קען ווערען פאם איך וועל ווערין איין
פרוכט קריסט און פאם איך וועל מיר געמען צו זייערע רעליגיעזע
למודות דען וויא ווייסען ווער איך בין און וואס פר גרויסע טאלענטע
(השלמה) איך האב. און פערקערט ווען איך וועל מיר
עקשענען וועל איך מיר מאכען העכסט אומגליקליך. איך וועל

אונטער פאלען אונטער דיא הענט פון דער אינקוויזיציע
און דאס גלייכע :

אזעלכע בעזוכע האב איך געהאט צוויי דריי מאל אין
וואך . און בייא יעדעס מאל האט מען מיך אלץ געוואגט מיט
אזעלכע רייד . איך וואר נאך דאן גאנץ יונג קוים דרייצעהען
יאר אלט . איך וואר נאך דאן לעבענס לוסטיג . און האב מיך
ווייך געשראקען פאר דיא שמערצען און יסורים פון דער
אינקוויזיציע *) און האב מיך געלאזט מיט געוואלט אפ
טויפען . דאס הייסט ניט ווילענדיג און האב דער בייא בשעת
מעשה ווייך געוויינט . באלד נאך דער טויפע האט מען מיך
אפ געשיקט קיין פערארע וואס איז אין איטאליען . און דארט
האב איך מיר שוין אן געהייבען צוא פאר געסען ביסלאך
ווייס אן אייך . אן מיין היים . אן מיין רעליגיאן . און האב
געזוכט מיין פרייסט נור אין לערנען און אין שטודירען ווייכער
רעליגיאנס ביכער . און האב איבער געשטיגען אין לערנען אלע
מינע מיט שילער און בון געווארען בייא וויא אין אפאר יאר
ארום איין פראפעקט און האב אזו געשטיגען דארט פון איינער
ראנגע צוא דר אנדערער ראנגע . ביז איך בין געווארען איין
קאנאניך . דער נאך אבישוף . און דער נאך פאפסט . מיין
רייכטהום . מינע גרויסע עהרע און מינע גרויסע פערנגיגן
האבען

(*) אינקוויזיציע ווערט אן גערופען איינע טיינע סוד פון
דוקאונע לייט וואס פלעגן אויס שפירען וואו עס געפינט זיך
איינער אדריסט אדער אנגעטויפטער איד וואס איז ניט ווייך
פרום אין ווייך אמינה זאכען . און אזוא אויך נור אגענטש
וואס מען קען נור מאכען אויף אים אבבלול דאס ער האט
געהאט ברעה זיך צוא טויפען און האט תרטה . וויא פלעגען
אים אן צוא טאן פל היסרים שבעולם . און ווען דאס האט
ניט געהאלפען פלעגען וויא אים צו פר ברענען לעבעדיגער הייט :

האפען מיך אזוא ווייט איין גענעמען . אזוא ווייט בערווישט
דאס עס וואר מיר שוין ווייך שווער ארויס צוא רייסען זיך פון
סיינעם גייסטליכען שטאנד אום צוא ווערען ווייךער איין פאר
אכטעטער ווייך . און צוא ויין אונטער ווארפען דער גרויסען
געפאהר אריין צוא פאלען אונטער דיא הענד פון דער
שרעקליכען אינקוויזיציע :

אין דינעם יאר אבער האט מיך בעזוכט איינער גייסטליכער
קוהרפירסט דער גילבערט . וואס ער איז בייא מיר אין השד
פון לאנג אן שוין דאס ער וואר בעטייליגט (געהאט איד)
אין מינער ענטפירונג פון אייך איך האב אים געלאדען צוא
סיינעם טיש . און בייא דעם עסען האב איך געמאכט מיט
אים אנגעשפרעה . איבר איינער אידעשע געמיינדע וואס איז אין ווייך
שטאט מיניץ . און האב בייא אים פאר בייא גייענדיג נאך
געפרעגט ווענען דיך . דאס הייסט צוא דוא לעבסט . און וויא
גייט עס דיר . דינער רבי שמעון בארבוני . האט ער מיר געטמפערט .
לעבט . ער איז דארט געווארען ראבינער . איז אין גרויסען
אן זעהען . און גייט געקליידעט אין שווערען טרויער . דען ער
בעוויינט ווינעם איינציגען זון וואס איז בייא אים פאר פאלען
געווארען . און האט מיר דער ציילט דער בייא פון דינעם
טרוים וואס עס האט דיר געטרוימט ווענען מיר בעפאר איך
בין נאך געבאהרען געווארען וואס איך האב ביז אים גאר ניט
געוואוסט דער פון . דינע נאכריכט האט מיך אזוא ווייט גערייט .
דאס איך בין אויף געשטאנען פון טיש . איך בין אריין אין
אבעוונדער ציכער און האב מיר אויס געוויינט און האב מיך
בעשלאסען דאס איך זאל מיך זעהען מיט דיר . און ווייל איך
האב עס ניט געקענט טאן אויף גראדען וועג דאס הייסט
שרייבען צוא דיר דאס דוא זאלסט קוסען צוא מיר ווייל עס
וואלט דיא וואך גענוים נודע געווארען און דאס האב איך ניט
געוואלט ווייל עס קען שאדען טאן מיר און דיר . האב איך

דאהער

דאָהער אַרום געגעבען דיזען בעפעל דאָס מען זאל אײַך
 זינען אַרום טרײַבען פון מײַנין. ווייל אײַך האָב שוין פֿאַר
 אײַם בערעכענט דאָס דיזע נזרה וועט דײַ געוויס צױנגען דאָס
 דוא זאלסט קומען צוא מיר אום ממליך צוא זײן פאר זײא.
 ווייל דוא ביזט דער גרעסטער מאן דאָרט. אונ אַרױסער
 ספּירסט אונטער אײַדן אונ אונטער קרײַטען. אונ עם האָט מיר דיזער
 רעכענונג געלונגען. אַלזו ליבער פֿאַטער. האָב אױף מיר קײן
 פֿאַר דרום. דען אײַך האָב אײן קײן זאך קײנע שולד נײט אײן
 מײן פֿערפֿאלען פון דיר. נײט אײן מײַנעס טױפען זײך. נײט אײן
 מײַנעס שױניגען בױ אַהער. יוסף וואָס וואָר פֿיל מעהר צױק
 אַלס אײַך האָט אױף פֿערשױניגען זײן גרולה פון זײנעס פֿאַטער
 נאָך מער ער האָט זײנעס אײן אַנאָמען געגעבען מנשה ווייל
 נאָט האָט אײם געמאכט פֿאַר געסען זײן עלטער אונ צוא גלײַך
 אױף דאָס הױז פון זײנע עלטערען. דען דער מײַן פון מנשה
 אײן פֿערנעסען. עם אײן אײן דעם קײנער שולדיג. דען עם
 וואָר גור אײניג בעשטימונג פון נאָט אונ ווייטער נײט וײא עם
 אײן דיזעס אַרום צוא זעהען פון דינעס טרוים. זעלבסט דער
 זידיקע וואָר אײן דעם גור אײן שליח פון נאָט. גור מגללים
 חובה על ידי חײב). דאָס הײסט נאָט לאָט שלעכטעם געשעהען.
 גור דוקא אײנעם שלעכטען:

נח הייליגער פֿאַטער בלייבט מיר נאָך דאָס אײַנציגע
 אײַבעריג מיט וואָס דײַך צוא טרײַסטען. דאָס אײַך וועל זעהען
 צוא ערפֿולען אײַך טײַנען לעצטען טרוים. אײַך וועל ווערען
 אײן בעל תשובה. אײַך וועל מײַך אומקערען צוא אונזער
 אַרעשע רעליגיאָן. דיא פֿראַגע אײז גור צוא וועט נאָט מײן
 תשובה אן געמען. אַ מײן קינד! האָט אײם דער פֿאַטער
 גענומפֿערט. נאָט אײז גענעדיג. אונ זײן האָנט אײז אײַסער
 אָפען אױף צוא געקען דיא וואָס קערען זײך צוריק צוא דער
 רעליגיאָן. וואָס זײא זײנען אײן איר געבארען געוואָרען. אונ
 בפרט

בפרט נאָך דײַך וואָס דיא האָסט אײן דעם קײן שולד געהאָט.
 דוא ביזט אײן אָנוס. טוהע עם מײן קינד אונ פֿערזיכט דער
 מיט טײַנע לעצטע יאָרען וײא ישמעאל האָט פֿערזיכט דאָס
 לעבען פון זײנעם פֿאַטער אַבְרָהָם מיט דעם וואָס ער האָט
 געטאָן תשובה פֿאַר זײן טױט (*). זאָך אבער ליבער פֿאַטער.
 האָט זײך דער זון אָפֿ גערופֿען. דאָס קען אײזא זײך נײט
 געשעהען. הלואי אײן אַזאַר אַרום. דען וײא אײַך בן משער
 וואָר דער גילבערט אײער נײַטמליכער. קיהרפֿירסט אײן שפּיל
 פון מײַנער ענטפֿיהרונג. אונ דאָהער ווען אײַך וועל פֿאַלד
 פֿאַר פֿאלען ווערען וועט ער זײך פֿאַר געוויס שטויכען דאָס דוא
 האָסט מײַך בערענעט צוא ווערען ווידער אַאיד אונ דאן וועט
 ער אומגליקליך כאַכען דײַך אונ מײַך. אונ צוא ליב אונז וועלען
 נאָך לײדען אַלע אײַבעריגע ווערען. דאָהער טוד עם דיזע
 זאכע גערופֿערען נײט ווייניגער אַלס צוויי יאָר. אונ וואָרום
 ערסט אײן צוויי יאָר? האָט אײם דער פֿאַטער געפֿרעגט.
 ערסטענס ווייל אײַך האָב זײער פֿיל ענגים צוא פֿאַר ריכטען
 בױז מײַנעס אַנטליפען. אונ צווייטענס טוד אײַך זאך פֿרײער
 פֿאַר לאַזען אַבְרָהָם אונ פֿאַות דאָכײט מען זאל מײַך נײט דער
 קענען. אונ זאל שוין אײם זעהען וײא אײן עכטער יודע.
 אײַך וועל דאן צוא דיר קומען אַלס אײן עכטער בעל תשובה
 געקלײדעט אײן אזאָ אונ בערעקט מיט אש. אונ וועל פֿאַר
 לעבען מײַנע יאָרען בײא דיר אײן דער געטטא. אונ וועל דאָרט
 בײא זײא בלייבען אײן געהײַגנים. דאָס הײסט נײט אונז
 וויסען

(* דען אונזערע חכמים זאָגען דאָס נאָט האָט מיט דיא
 ווערטער וואָס ער האָט צוא אײם געזאָגט (תקבר בשיבה טובה)
 מרבו געווען דאָס ישמעאל וועט טאן תשובה פֿאַר אַבְרָהָם
 טױט. אונ אזאָ דרינגען עם אונזערע חכמים פון נאָך
 אַנדערע פֿסוקים:

וויסען דאס איך בין גליק זיין דען זאגסט קען מיין זיין בייא
 איך ווייגה פיל שארען איך דאך וועל איך טיף אויף האלטען
 בייא דיך. אונטער דעם נאמען פון איינעם שפאניען אונס
 וואס איז אנטלאפען פון דארטן אויס דער אינקוויזיציע אום צווא
 לעבען דא בייא דיר אלס איין בעל תשובה וויא עס טוען
 וויקליך אזויא פילע שפאנישע אנוסים וואס ווילען פירען איינעם
 פרומען אידעשען לעבען. און תשובה טאן אויף זייערע פארניגע
 בייע מעשים. און וואס גאט וועט מיט איין ווייטער טאן
 ווייס איך גיט:

אזוי מייע מייערע לעוערין וואר דער אשענס פון זייער
 געשפרעך. דרייא טעג האט זיך דער פאטער דארט אין רום
 פאר זאקט און אלע טאג האט ער פשוט דעם זון און האט
 מיט אים בייא יעדען בעיך געשפראכען פיל און ברויט
 איבער פערשרעקע גענוים וואס זיינען גיט שייך צווא אונזער
 געשיקטע. און אויף דעם פערטען טאג האבען זייא געקומען
 אייגע גוטע רעוולוציאן. דאס הייסט דאס מען זאל זייא גיט רירען
 פון דויער געטהע און האט זייא דער צווא נאך אונטער
 געשריבען טאנכע טוטע פרוויליגע און זיינען געקומען אהיים
 בשמחה ובה:

6.

דיא ערפילונג פון דעם דריטען טרוים

דויע נאנצע צווייא יאר וואס האבען געדארפט איבער
 לייפען ביז ער וועט זיך אום קערען צווא דעם פאטער.
 ווארען דעם ר' שמעון גיל לייגער אלס דער גרויסער משך
 פון יארען וואס זיינען איבער געלאפען בעפאר ער האט זיך
 פון אים דער וואקסט. דען יעדער טאג וואס זיין זון האט צו
 געבראכט אין קאטוילישען גלויבען אלס פאפסט וואר אים איין
 יום צרה ותוכחה (איין שטראפונגס טאג). און עס האט אלץ
 גיט

גיט געקענט ווערען רעכט בייא אים ווארעם צווא וואס האט
 עס דער גרויסער גערעכטער גאט אזויא בעשטימט מיט אים.
 דען פון זיינעם הלום וואר דאך נאנץ דייטליך ארויס צווא
 זעהען דאס דאס נאר גיך איין גור בן השמים. און ווידער צו
 וואס האט עס אים גאר געווייט דויע זאך אין אמרוים. דאך
 אלע דויע פראגען זיינען אים באלד רעכט געווארען. דאס
 הייסט אין אפאר יאר ארום אלס דער זון איז צווא אים געקומען
 וויא מיר וועלען דא באלד דער צוילען:

דער לעבעדיגער מענטש זאגט דער אלטער
 שפריך ווארט "קומט אלץ איבער. און אזויא איז אונזער
 ר' שמעון בארפון איבער געקומען דיא צווייא יאר.
 און איז געקומען צווא אים זיין זון אין איינעם פיננפטערען
 אונטער נאנץ פאר וואקסען. אן געטאן איין זאק. דאס הייסט
 בעזאמען מיט אש. "גון בין איך ווידער דייער. האט ער צו
 אים געזאגט. נאך האט קיינער אזויא איין אפער (קרבן)
 געבראכט צווא גאט פאר זיינעם דת וויא איך האב געבראכט.
 דער מאן זיך וואס פאר אנדולת וואס פאר עשירות. וואס
 פאר אכבוד * איך האב אונזען געקויגעלט אונטער סיינע פיס
 אום גור איין יודע צווא בלייבען. ס'וויינדע האבען פאר מיר
 גידער געקניט. קעניגע זיינען און שמוע געלעגען פאר מיר.
 איך האב עס מיט בלוט אים סיינעם הערצען אים געריסען.
 אום גור זיך מיט סיינעם געוויסען (בארקטער) אום צו זעהען
 (גוט פריינד ווערען) און ווען דויעם וועט מיר גילטען. בין
 איך

(* אין יענע יארין פקענט גיט טארען אקייזער אדער
 אקייניג טאן אן דעם הקב"ה פון דעם פאפסט. און אלס דער
 פאפסט פלעגט דארפען בעשטיינען זיין פערד פלעגט אכאל
 דער רומישער קייזער. אדער דייטשער קייזער צווא האלטען
 פאר אים דיא שטרומענע פון דעם זאטעל:

אִיךְ שׁוֹיִן הַעֲכָסְט צוֹא פִּרְדֵּען "אונפאר געוויס" האט זיך דער פאטער אפ גערופען וועסט דוא זיין פון זיך צוא פִּרְדֵּען דען דייע זינדע איז דאך נישט אזא גרויס וויא דוא מיינסט. נויל דוא ווארסט דער בייא מער נישט וויא איין אנוס. אונ צווייטענס וויא איך זעהע איין פון דעם יפודה וואס איך האב געהאט מיט דיר דאס דוא האסט נאך לערנען איך נישט פאר געסען וואס דיוער פאל וואר נישט זעלבסט בייא יוסף הצדיק. דען ער האט דאך אליין געוואנט (כי נשני כל עמלו) זאגען דארזיך אונזערע חכמים דאס איז געמיינט איך האב פאר געסען גאר דיא תורה וואס איך האב ערלערענט מיט גרויס מאי דאס איז וואר ליבער פאטער האט זיך דער זון אפ גערופען איך האב נישט פִּרְדֵּען לערנען. נויל איך פלעג אלע מאנ צוא לערנען איך וואר אפאפסט נור צום שוין אין הערצן אבר וואר איך איין העכסטער יודען. אונ האב געגלויבט דאס איך בין געווארען אפאפסט אום נור גוטעס צוא מאן מיט אונזערע פִּרְדֵּער אונ האב אימער אויף זיך געלייענט דעם פסוק וואס יוסף האט געוואנט צוא זיינע פִּרְדֵּער "כי למחיה שלחני לחיות עם רב" דאס הייסט גאט האט מיך געלאזט פִּרְקויפען קיין מצרים אום צוא ערהאלטען פון הונגער פיל מענטשען. דען איך האב מבטל געווען פסה וכמה גזרות קשות פון אידען. ביותר אבער אין דיא לעצטע צווייא יאר וואס זיינען איבער געגאנגען נאך דייעס ערקענען זיך מיט מיר :

אונ ער האט אלזוא דער ציילט אלץ דעם פאטער אין וואס זיינע טובות פאר דעם אידעשען פלל זיינען בעשטאנען וואס דא איז נישט דער ארט צוא ערציילען עם. אונ דער פאטער וואר דער פון אזוא ווייט ערפרייט דאס ער איז ארויף געפאלען אויף זיין האלו אונ האט אים געקסט אונ געוויינט פון פרייד "גון מוין קונד" האט ער זיך צוא אים אפגערופען.

דורך

דורך דייע ספורים זיינען מיר שוין רעכט געווארען ביידע גרויסע שאלות וואס איך האב געהאט אויף דיא הנהגה פון דעם פורא ברוך הוא דיא גאנצע צוויי שמונדען וואס זיינען איבער געלאפען נאך מיינעם ערקענען זיך מיט דיר. ערשטעס צוא וואס האט ער מסבב געווען דאס דוא זאלסט זיין אפאפסט אונ צווייטענס ווארום האט ער מיר געצייגט פארדער. אין אטרויס. דיא ערסטע איז מתורץ שוין דאמיט עם זאל געשעהן דורך דיר טובות גדולות צוא דעם פלל ישראל. פינקטליך וויא דורך דעם יוסף. דיא צווייטע שאלה איז מיר מתורץ דורך דעם דאס וואס דו פיינט געפליבען פרום זיינע דוג זעלבסט אפאפסט האב איך נור צוא פאר דאנקען דעם מרוים. דען נור צוא ליב דעם מרוים אליין האב איך געזעהען איין צוא פלאנצען אין דיר מיט אלער מעגליכקייט אין דער וועלט זיינע יראה מורה. דאמיט דוא זאלסט נישט נכשל ווערען אין אועלכע עונות וואס דוא זאלסט דארפען ווערען דורך דעם ארויסער בעל תשובה. אלזוא מוין קונד איז שוין דיא ערקע פון גאט גערעכטעט. אונ איך בין פִּרְדֵּהניט. אונ קען שוין זאגען אלזוא מיט דעם גאנצען הערצען "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" אונ איצונד פִּרְשטייע איך שוין אויך דעם ווארען זיינען. פון דעם פסוק וואס גאט האט געזאגט צוא משה רבינו אלס ער האט זיך געפִּרְשטען בייא אים "הודיעני נא את דרכיך" דאס הייסט ווייז מיר דיין הנהגה. האט ער אים דארזיך גינגטערט וראית את אחרי ופני לא יראו" דאס הייסט דוא קענסט נור פאר שטיין דעם סוף וואס דאס הייסט אחר פון יעדער הנהגה מיינע אבער נישט דעם תחלת וואס הייסט פנים פון מיינער הנהגה. גון הייסט עם פִּרְדֵּך פלל "כל מה דעביר רחמנא לטב עביר" אלעס וואס גאט מיט מיט דעם מענטשען איז עם אלעס צוא זיינעם בעסטען :

בארד

DI NE JUSTICE

7. דאס געבטע זאך איז געווארען דאס געבטע זאך.

באלד דארזיף איז געווארען אלארעם דאס דער פאפסט איז פאר פאלען * אונד עס איז געמאכט געווארען גרויסע אינטער זוכונגען אונד עס וואר אונטערגליף איין סלאד פון אים צוא דער גיין * אפילו האבען געמיינט דאס מען האט אים ערמארדעט אונד אריין געווארפען אין טיבער (אין דעם דארטיגען פלוס) * דאך וואר עס ניט צוא גלויבען * ווייל דויער מאן האט קיין שונא געהאט * אלע ווארען אים ווייער גוט אפילו האבען געמיינט דאס ער איז אנטלאפען * אונד דויעס האט זיך אויף ניט געוואלט לייגען אויף דעם זינען * ערשטענס צוא וואס זאל ער דאס טאן צוא אנטלויפען פון אזוא אנדולה וואס מיליאנען יאגען זיך נאך נאך איר אונד צווייטענס וואלט ער דאך גענומען מיט זיך שיינע קליינארען אונד עשירות * אונד דא פעלט ניט אנהאבען * דער איינציגע וואר גילבערט דער גייסטליכער קוריררסט פון מיינין וואס איז ארויף געקומען אויף דיא ווארהייט * דאס ער איז געווארען אאיד מען האט אים אבער פון זאגט דאס ער זאל אזעלכעס פאר דעם טויל ניט בריינגען דען עס וועט ווערען דורך דעם געשענדיגט דער קאמיולישער גלויבען * אונד מען האט אלזו אין אהאלפעס יאר ארום געמאכט איינעם אנדערען פאפסט * אונד דיא זאכע איז זיך מיט דער צייט געווארען שטיל * דאס דער יוסף האט זיך שוין געקענט זיצען אין דויער געהעטטא נאנין רוהיג * בפרט נאך דאס ער וואר דארט איין געהייסנים זעלבסט פאר אלע יודען ער פלעגט זיך זיצען בפרשיות אונד לערנען געקלויטעט אין זאק אונד אין אש * נור עסען פלעגט ער בייא דעם רב * דאס הייסט בייא דעם פאפער * זעלט האט ער מיט זיך געבראכט נור אייניגע טויזענד דוקאטען * דאס הייסט דאס זעלט וואס ער האט אפ געשפארט פון זיינעם געהאלט

געהאלט ווייטער האט ער פון דארט נאר ניסט געבראכט * אונד האט זיך דארט אזוא פאר לעבט אייניגע יאר * אונד דער נאך אלס דער פאפער איז שוין געווארען ווייער אלס האט ער אין איינעם אונדער אריין גערופען דעם יאזעפען צוא זיך אונד האט צוא אים געזאגט * זייא וויסען מיין קינד דאס מיינע טעג אין דויעס עולם זיינען שוין געצויילט (דאס הייסט ניט פיל) * דארום וויל איך גענוצען איצונד דאס רעכט וואס אפאפער האט צוא פון לאנגען פון זיינע אקינד פאר זיין טויט * ערשטענס געשווערע איך זיך דאס דוא זאלסט שוין באלד הרהנה האבען בשעת איך לעב נאך * צווייטענס דוא זאלסט שוין אויס טאן זיין זאק אונד אש * דען דוא ביזט גענוג אפ געקומען פאר זיינע עברות בפל כפלים :

דריטענס דוא זאלסט ווערען ארב אן שטאט מיר דא אין דויער געהעטטא איך האב שוין דאריבער געשפראכען מיט דעם היגען קהל איך האב אויף דיר ערות געזאגט פאר זייא דאס דוא ביזט דער איינציגער וואס איזט ווירדיג ממלא מקומו צוא זיין * אונד זייא פאלגען * דויע אלע דרייא זאגען זאלסטו ממלא זיין * נאך פאר מיין לעבען * אונד דויע אלע דרייא זאגען וועל איך מקיים זיין זיך אונד באלד האט אים דער זון געשטעפערט * אונד גאט האט מוכה גיווען דעם פאפער צוא זעהן עס מיט זיינע אויגען * ער האט נאך דעם געלעבט אפאר יאר אונד איז זיך אונדעק געשטארבין בשיבה טובה * דאס הייסט פאר ביסען מיט עטליכע גוטע אונד זיסע טעג נאך אזוא אלאנגען הערבען לעבען * אונד איז דארט מקבר געווארען בכבוד גדול :

זיין זון האט נאך אים מאריך ימים געווען אונד ביו דיא לעצטע שטונדע פאר זיינעם טויט האט קיינער געוואוסט ווער ער איז אונד אויף דאן האט ער עס ניט ארויס געזאגט מיט זיינעם מונד דען ער וואר שוין דאן אן לשון ער האט נור

איבער גענעפין זיינע פתכים דאן צוא דעם ראש הקהל . און דארט וואר בעשריבען דינע גאנצע געשיכטע . און דינע פתכים זיינע ווארען אויף כמה וכמה צעהענדליג יארען געהאלטען גאנץ געהיים . אין איאר הונדערט ערסט וואר עס איין געטראגען אין דעם דארטניגען פּאָנס . עס איז דארט בעשריבען באַריכות מיר האבין נור איין קיצור דער פון ארויס גענומען . איין קליינע טהייל דער פון איז אויף געפאק גינווארען אין דער רוסישע איִדעשע צייטונגען . נור מיט קליינע שינוים . וויא דער שטייגער פון דיא צייטונגן שרייבער איז . דאס זיין פּעשרייבען טעהר וויא עס פאקט זיין צוא זייער עגון אלס וויא דיא ווארהייט איז :

איינע שיינע וואהרע געשיכטע פון דעם מהר"ם מרוטנבורג . וואס דאס איז דער ר' מאיר ב"ר ברוך דער סהפר פון דיא הגהות מיטמוני און וואס ער וואר דער רבי פון דעם רא"ש ז"ל . און דינען ספור האט פּעשריבן דעם רא"ש ז"ל ר' יהודה ז"ל :

דינער ר' מאיר ז"ל האט געהאט דאס אונגליק אויף זיינע אלטע יארען . דאס דער קייזער אדלוף וואר אויף אים אויף געבראכט . הויך אבלוזען רכילות און האט אים אריין געזעצט אין איינער שטערקע געפיינגנים און האט אים נישט געוואלט ארויס לאזען ביי ער וועט זיך ליינען מיט אנרויסען סך געלט צום אומגליק וואר דינער גאון זייער ארעם . און דער קייזער האט אים אזוא נישט געוואלט ארויס לאזען . ביי עס האט ערב געווען פאר אים זיין תלמיד דער רא"ש . און אויף דיאן האט אים דער קייזער נישט לויז געלאזן , ער האט אים איין געזעצט אין אנערואערע און בעסערע געפיינגנים און אלס דר רא"ש האט אויף נישט געהאט מיט וואס צוא פּעצאלען איז ער אנטלאפען קיין טולטילה . און דער ר' מאיר איז זיך געבליבען ווען דארט אין תפיסה פון דעם יאר מ"ז פון דעם אלף

אלף הששי ב"ז דעם יאר נ"ב לפ"ק . דען ער איז אין דינעם יאר י"ט אייר דארט נפטר געווארען . און איז זיך דארט אזו געבליבען ליינען ביי דעם ראש הודש אדר פון דעם יאר ס"ו דאס הייסט אמשך פון דרייצעהען יאר . דען דער קייסער האט אים נישט געלאזט מקבר זיין און עס וואר דער בייא וויא צו זאגען איין שפיל דעם וואונדערס געווען . דאס זיינע ריכטער האבען געהייסען מרקר"ט . אולר"ף . יוריג . רודל"ף . וואס דיא ראשי תיבות פון זייערע נעמען איזט מאיר :

נון האט זיך געמאכט מיט דער צייט דאס איין גרויסער גביר וואס וואר איין חשוב בייא דעם קייזער האט זיך אויס געזעצט אין דער געפאהר צוא בעמען בייא אים דאס מען זאל לאזען דעם ר' מאיר מקבר זיין . און האט עס בייא אים אויס געוויקט און מען האט אים מקבר געווען פּבבוד גדול און מיט גרויסע הספדים אזוא וויא ער וואלט היינט געשטארבען . און בייא נאכט . דאס הייסט אין דער ערסטע נאכט נאך דער קבורה איז געקומען דינער ר' מאיר צוא דינעם גביר צו הלום און האט צוא אים געזאגט דוא האסט דיא פּבירה דיר אויס וויילען איינעם פון דיא ביינע זאכען , ציא ווילקט דוא לאנגע יאר און עשירות פאר זיך און פאר זיינע קינדער לדורי דורות . אדער דוא ווילקט פאלד שטארבען און שוין וזכה צו זיין לעולם הבא דינער גביר האט זיך נישט לאנג מיטש געווען און האט זיך בותר געווען דאס לעצטע און איז זיך אלזוא פאלד געווארען קראנק . האט אפ געשריבען אצואה און איז זיך תיגרף אויבן געשטארבען און אין אייניגע טעג ארום איז דינער גביר געקומען צוא דעם שטאט רב צוא הלום און האט אים דער ציילט דאס זיין ארט איז אין יענעם עולם לעבען דעם ר' מאיר :

אויך האב עס דינע געשיכטע אהער געפראכט ווייל זיא גלייכט זיך אויס פּענאהע מיט דער ערסטע אין דעם עגון פון אהלום . און אין אונעלכע געשיכטען האבען דיא פאריגע דורות

זייער פיל דער וואס וויל אין דעם גלויבען איז עס פאר אים
 איינע פרומע ערצייהונג. און פאר דעם וואס גלויבט ניט אין
 אנעלכע זאכען איז אים ווייניגסטען דאך פראי צוא וויסען
 וויא עס האט אויס געזעהען אין דיא וועלט אין דיא פארניגע
 דורות מיט זיין גרויס מוראות! און נאך קענען מיר אונז ניט
 דיהקען דאס זעלבסט אין אונזערע נייערע צייטען זיינען מיר
 פון דזעם גלויבען גאנץ פרייא דען איך קען אונז נוייס
 מענטשען וואס וויינען העכסט געבילדעט און העכסט קלאג
 און האלטען זייער שטארק פון הלכות. פאר איינעם שיינעם
 בייא שפיל. קענען אונז דינען מאנגע ספורים פון טריימע
 וואס קיפען פאר אין דיא נייעסטע און אויף געקלערטסטע
 תבורים (ביכער) און צוא פראפע וועל איך אין ספור וואס איז
 גערוקט אין דעם מאספ הקב"ו היר מעתיק ויין. און ווער
 וואר נאך אזוי העל היינקען וויא דיא בעלי מאספס פון יענער
 צייט וואס זיין האבען מיר אידען צו פאר דאנקען די גאנצע
 גייט אויף קלערונג וואס געפינט זיך איצונד בייא אונז. און
 מען אלזא ניט ווילענדיג געשטייהען (מודה זיין) דאס אונזערע
 זיילען שטייען זייער אפט אין ראפארט (האמבעקאציאן) מיט
 דיא העכערע וועלט העיאנען (גארענס):

עס ווערט דארט דער ציילט אזוי אין דעם יאר תקי"ם
 האבען געמאכט צווייא יונגע לייט איינע צוא פוס' דינע ריינע
 האט גערויערט אייניגע וואכען און זיינען זיך געווארען דורך
 דעם זייער גוטע פריינד צווישען זיך. דען וואס נאך
 אין דער וועלט קען אזוי צווייא הערצען צוא זאמען בינדען
 וויא איינע לאנגע פוס ריינע האבען זיך איינער דעם אנדערען
 אויס געהאלפען מיט וואס גור מעגליך. און נעדרער פון זיין
 האט געווארנט פאר דאס לעבען פון דעם צווייטען וויא פאר
 זיין אייגענעם. און זיינען זיך אזוי אן געקומען קיין בערלין
 אין אשיינעם זומער טאג גענען אונזעם. איינער האט אין
 געקערט

1786

געקערט צוא נעכטיגען בייא זיינעם אפערוואנדעטען (רוב)
 און דער אנדערער וואס וואר ווילד פרעמד אין בערלין האט
 איין געקערט אין איינער שטאנצע וואס וואר וויא עס פאר
 שטייט זיך פון זעלבסט ניט פון דיא געהייבענע דאס הייט
 זיא וואר גור איינע פון יענע וואס פאסען פאר אזוינע רייזענדיע
 וואס ריינען צוא פוס און איז דארט זייער פריינדליך אויף
 גענוקען געווארען און איז זיך בייא נאכט דארט זייער הארט
 אין געשלאפען וויא נאך איינער ערמירענדיע און שווערע פוס ריינע.
 און אזוי אויף הארט דער צווייטער בייא זיינעם פרוואנדעטען:

קיום אפער האט אן געהויבען צוא בעניגען. עס וואר
 בערך ארום צווייא דעם זייער האט זיך דעם צווייטען
 געמרויטט איין שרעקליכער טרוים. עס האט זיך אים געדוכט
 דאס זיין פריינט וואס האט איין געקערט צוא נעכטיגען אין
 אשטאנצע איז געקומען צוא אים גאנץ צוא בלוטונט און
 זייער פלייך און זאגט צוא אים אזוי "דוא זאלסט וויסען דאס
 מען האט מיך אין דינער נאכט ערקארדעט. און ארום דרייא
 דעם זייער היינט נאך בעניגען וועט מען מיך ארום פירען
 פון שטאט דורך דיאונ די ראנאטקע אין אוואנען טיכער. אלזא
 בעט איך דיר מיין ליבער פריינד דאס דוא זאלסט באלד
 אויף שטיין און גיין צוא יענער ראנאטקע אום אן צו גרייפען
 דעם פיהרער און דורך דעם וועט געפארשט ווערען מיין
 בלוט און מיין געלט. איך בעט דוך":

קיום האט דינער ערקארדעטער בעענדעט זיינע שרעקליכע
 ווערטרע האט זיך זיין פריינד אויף געהאפט פון שלאף מיט
 אגרוים געשרייא און האט עס גרצייילט זיינעם פערוואנדעטען.
 זיין האבען זיך באלד אן געטאן. האבען מיט זיך גענומען
 געלאדענע פיקטאלעטען. און זיינען אנוועק צוא יענער
 ראנאטקע זיין האבען זיך ניט פאר זאמט דארט נאך קיינע

